

Ἐν Ἀθήναις, ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, τῇ 13 Ἰανουαρίου 1880, ἡμέρα Κυριακῆ, ὥρα 10^η π. μ. συνελθόντων δεκαεννέα ἐταίρων τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἀθηνῶν Ἑταιρίας εἰς γενικὴν ἐπέτειον συνέλευσιν ἀνηγγέλθη, ὅτι ὁ πρόεδρος τῆς Ἑταιρίας Φίλιππος Ἰωάννου ἔνεκα ἀσθενείας δὲν δύναται νὰ προσέλθῃ, μεθ' ὃ ὁ ἀντιπρόεδρος Σπυρίδων Φιντικλῆς προσφωνήσας τοὺς ἐταίρους κατὰ τὰ εἰθισμένα προσεκάλεσεν ἔπειτα τὸν γραμματέα Στέφανον Κουμανούδην νὰ ἀναγνώσῃ τὴν ἔκθεσιν τῶν ἐν τῷ ἔτει πεπραγμένων ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου. Παρελθὼν δὲ οὗτος ἀνέγνω τὰ ἑξῆς·

Κύριοι,

Πρῶτον κατὰ τὰ εἰθισμένα λέγομεν περὶ τῶν ἐταίρων, τῶν παρεχόντων τὰ χρηματικὰ μέσα, δι' ὧν τελοῦνται τὰ ἔργα τῆς Ἑταιρίας.

Κατὰ τὸ ἤδη παρελθὸν ἔτος ἐνεγράφησαν εἰς τὸ μητρώον τῆς Ἑταιρίας πρὸς τοῖς ὑπάρχουσι νέοι ἐταῖροι, τακτικοὶ μὲν δεκατρεῖς, ἀντεπιστέλλων δὲ εἷς. Ἐκ τοῦ ὄλου δὲ ἀριθμοῦ τῶν ἐταίρων ἀπέθαναν τὸ παρελθὸν ἔτος, καθ' ὅσον ἐμάθομεν, ἕξ. Ὡς ἓνα τούτων ἐπενθήσαμεν πρὸ μικροῦ τὸν Λουκᾶν Ῥάλλην, τὸν γεραρὸν συνοικιστὴν καὶ εὐεργέτην τοῦ δήμου Πειραιέων, ὅστις φύσει φιλόκαλος ὧν ἔθηκε καὶ τὰς

πρώτας ἀρχὰς δημοτικοῦ Μουσείου ἀρχαιοτήτων ἐν Πειραιεῖ καὶ εἰς τὴν ἡμετέραν Ἑταιρίαν χρήσιμος ἐγένετο πολλαχῶς, δι' ὃ καὶ ἐτιμήθη παρ' ἡμῶν ἐπαξίως, ὀνομασθεὶς ἤδη πρὸ δεκαετίας ἐπιτίμιος σύμβουλος. Νῦν δὲ εὐλογοῦντες τὴν μνήμην του εὐχόμεθα τοιοῦτους ἀνδρας νὰ γεννᾷ πάντοτε ἡ Ἑλλάς.

Συνδρομὴν ἐντὸς τοῦ ἔτους κατέβαλον ἐν ὄλῳ ἑταῖροι 106, καὶ δὴ 87 ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις κατοικούντων, 9 ἐκ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ βασιλείου, 10 ἐκ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.

Εἰς τοὺς ἀριθμοὺς τούτους δὲν περιέχονται τὰ συνδραμόντα σωματεῖα ἧτοι κοινά, ὄντα ἐν συνόλῳ 30, περὶ ὧν κατόπιν.

Ἐν τούτοις, εἰ καὶ ὀλίγοι ἐκ πολλῶν τῶν ἐγγεγραμμένων ἐν τῷ μητρώῳ συνέδραμον, τὰ ἔσοδα τοῦ ἔτους ἀνέβησαν εἰς μυριάδας τινὰς δραχμῶν, ὅχι μὲν ἕνεκα προσφορῶν ἐκτάκτως γενομένων, διότι οὐδεμία τοιαύτη τὸ ἔτος τοῦτο ἐγένετο, ἀλλ' ἕνεκα μειζόνων τινῶν τῆς συνήθους τακτικῶν συνδρομῶν, ἃς παρέσχον κοινά τινα ἢ ἑταῖροι, πρὸς δὲ τούτοις κυρίως ἕνεκα τῶν ἐκ τῶν κεφαλαίων τῆς Ἑταιρίας προσιόντων τόκων καὶ τῶν ἐκ τοῦ ἀρχαιολογικοῦ λαχείου καὶ ἄλλων εἰσπράξεων, ὡς θέλετε ἀκούσει μετ' ὀλίγον παρὰ τοῦ ταμίου. — Τὰ ὀνόματα τῶν συνδραμόντων καὶ τὸ ποσὸν τῆς συνδρομῆς ἐκάστου θέλουν κατὰ τὸ σὺνηθες δημοσιευθῆ ἐν τέλει τῆς ἐκθέσεως ταύτης. Ἐνταῦθα δ' ἐξαιρετικῶς ἀναφέρομεν τὸν ἐν Πετροπόλει Ἰω. Κοντογιαννάκη, δόντα τὴν πρὸ ἐτῶν τακτικὴν συνδρομὴν του, δρ. 560, καὶ τοὺς ἐνταῦθα Ὀδυσσεά καὶ Μενέλαον Νεγρεπόντε δόντας δρ. 200 καὶ τὸν ἐν Ὁξωνίῳ Archibald H. Sayce, ὅστις ἔδωκε δρ. 147:50.

Ἐκ δὲ τῶν συνδραμόντων κοινῶν ἧτοι σωματείων πρωτεύει τὸ ἡμέτερον Πανεπιστήμιον, ὅπερ ὡς συνήθως προσήνεγκε δρ. 1000, μετ' αὐτὸ δ' ἔρχονται δῆμοί τινες, ὁ δῆμος

Ἀθηναίων δρ. 300, ὁ Ἑρμουπόλεως δρ. 200, ὁ Οθηβαίων διετῆ συνδρομὴν δρ. 400, ὁ Καλαμῶν δρ. 150, ὁ Πλαταμῶδους δρ. 100, ὁ Πειραιῶς δρ. 100, ὁ Λεβαδείας δρ. 100, ὁ Μεγάρων δρ. 100. Δῆμοι ἄλλοι ἔτι ἔδωκαν συνδρομὴν τέσσαρες, ὥστε ἐν ὄλῳ, μετὰ τῶν ῥηθέντων ὀκτώ, γίνονται δώδεκα. Αἱ συνδρομαὶ ἐκάστου τῶν τεσσάρων δήμων καὶ αἱ τῶν 17 ἱερῶν μονῶν, ὅσαι ἐφέτος μᾶς ἐνθυμήθησαν, εἶναι ἀνώτεραι μὲν τῆς κατωτάτης δεκαπενταδράχμου, δὲν φθάνουσι δὲ τὰς 100.

Οὐδόλως δ' ἐφέτος ἐκφέρομεν, ὡς ἄλλοτε, παρατηρήσεις γενικωτέρας περὶ τῶν μὴ θελόντων νὰ συντρέχωσι τῇ Ἑταιρίᾳ δήμων καὶ μονῶν, διότι δὲν ὠφελοῦσι λόγοι ἐνταῦθα λεγόμενοι, ἀφοῦ καὶ προτρεπτικαὶ ἐγκύκλιοι τοῦ ὑπουργείου παιδείας καὶ ἔγγραφα νομαρχῶν, ἅπερ ἐκάστοτε προκαλοῦμεν, μένουσιν ἄπρακτα. Ἐπαινοῦμεν μόνον τὸν ἐπίσκοπον Οθηβῶν Δοσίθεον, ὅστις μόνος ἐκ πάντων τῶν ἀρχιερέων τοῦ κράτους συνδρομὴν ἐξ ἑαυτοῦ ἔδωκε καὶ πάσας τὰς μονὰς τῆς ἐπισκοπῆς του παρέσχε συνδρομητρίας τῇ Ἑταιρίᾳ.

Ἐσαύτως οὐδένα λόγον νῦν ποιοῦμεν, ὡς οὐδὲ πέρυσι, περὶ ἐπιτροπῶν τῆς Ἑταιρίας ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ, διότι οὐδὲν σημεῖον ζωῆς ἔδειξαν.

Ἡ κατάσταση αὕτη τῶν πραγμάτων καὶ ἰδίως ἡ ὄχι εὐάρεστος καθυστέρησις τῶν τακτικῶν συνδρομῶν παρεκίνησε τὸ Συμβούλιον νὰ σκεφθῆ περὶ θεραπείας, καὶ πρό τινος χρόνου παρεδέχθη ἐν μέτρον περὶ διαπομπῆς ἐντύπων ὑπομνηστηρίων γραμμάτων γινομένης κατ' ἔτος εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν καθυστερούντων ἐταίρων, ὅπου δὲν ἔχομεν ἐπιτρόπους, ὅπου δὲ ἔχομεν, συλλήβδην εἰς τοὺς ἐπιτρόπους, ὅπερ μέτρον, ὅταν προσεχῶς τεθῆ εἰς ἐνέργειαν παρὰ τοῦ μέλλοντος συμβουλίου, θὰ δείξῃ ἂν ἔχη τινὰ πρακτικὴν χρησιμότητα. Πρὸ τῆς πείρας δὲν εἶναι εὐλογον νὰ παραδοθῶμεν ἀπὸ τοῦδε εἰς ἐλπίδας μεγάλας.

Ἔργα τῆς Ἑταιρίας ἀρχαιολογικά τοῦ ἔτους τούτου, περὶ ὧν νὰ ἀφηγηθῶμεν, ἔχομεν τὰ ἐξῆς· Πρῶτον ἀνασκαφὰς ἐν Ἀθήναις. Ἡ πρώτη τούτων, ἢ πρὸς νότον τῆς σκηνῆς τοῦ Διονυσιακοῦ θεάτρου, ἣτις διήρκεσε δύο μόνον μῆνας ἀπὸ τῶν ἀρχῶν Ἰανουαρίου μέχρι 3 Μαρτίου, ἦτο κυρίως εἶπεῖν μικρὸν ἀπομεινάριον τοῦ μεγάλου ἔργου, ὅπερ ἀπὸ τριῶν ἐτῶν ἐκτελούμενον ὑπὸ τὸ νότιον τεῖχος τῆς ἀκροπόλεως ἀπέβη τόσον κάρπιμον τῇ ἀρχαιολογικῇ ἐπιστήμῃ. Ἄλλ' ἐνταῦθα ἤδη πρότερον εἶχον τελεσθῆναι κυριώτεραι διὰ τῆς σκαπάνης ἐργασίαι καὶ μόνον ἀναζητήσεις τινὲς εἰς μέρη ὅχι ἱκανῶς ἐρευνηθέντα ὑπελείποντο, αἱ ὅποια καὶ ἐγένοντο, χωρὶς ὅμως νὰ δεῖξωσι ἄξιόν τι λόγου πόρισμα, πλημὴς σειρᾶς κατωρύχων λίθων, ἀποτελούντων παχύν τινα τοῖχον φερόμενον ἀπὸ ἀνατολῶν πρὸς δυσμὰς ἐπὶ μέτρα 12 ὅστις καὶ ἀπεικονίσθη ἤδη ἐν τῷ πίνακι τῆς τελευταίας τοῦ Συμβουλίου λογοδοσίας, δι' ὃ καὶ οὐδὲν περαιτέρω περὶ αὐτοῦ λέγομεν. Ὅσα δὲ κινητὰ ἀρχαῖα ἐνταῦθα εὐρέθησαν, ὄντα ὅχι πολλῆς σημασίας, πλην ἑνὸς ψηφίσματος καὶ ἑνὸς εἰδωλίου, καταλέγομεν ἐν τῷ ἐξῆς πίνακι.

Εὐρέθησαν ἀπὸ 2 Ἰανουαρίου μέχρι 2 Μαρτίου 1879.

Λίθινα.

Α'. Γλυπτά.

περιφερῶν ἀγαλμάτων τεμάχια	16	
ἀναγλύφων τεμάχια ἐξ ὧν ἐν ἐπιτύμβιον	2	
ἀρχιτεκτονικὰ μέλη	22	
σκευὴ διάφορα καὶ προσωπίδων τεμάχια	4	44

Β'. Ἐπιγραφαί.

ψήφισμα	1	
ἀδιάγνωστος εἰσέτι ἐπιγραφή	1	2

Πήλινα.

ἀγγεῖα, ἐξ ὧν ἐν μὲ γραφὰς	5	
λύχνοι	2	

εἰδώλιον ἐν ἀρχαϊκόν, οἷα τὰ ἐν Μυκῆναις, ὡς τῆς		
Ἰοῦς ἢ Ἑρας ἐκλαμβανόμενα	1	
ὄρθοκέραμοι καὶ ἀρτοποιηθῆ σωματῖα διάτρητα	3	11
Χαλκᾶ.		
διάφορα σκεύη	3	3
Ὅστέϊνα.		
γραφίς	1	1
Τὸ ὄλον κομμάτια		61

Καὶ ἤθελε μὲν τὸ Συμβούλιον νὰ συνεχίσῃ ταύτην ὑπὸ τὴν ἀκρόπολιν ἀνασκαφήν, περιάγον τοὺς σκαφεῖς διὰ τοῦ δυτικοῦ ἢ τοῦ ἀνατολικοῦ μέρους καὶ εἰς τὴν βόρειον κλιτὸν τῆς πέτρας, ἀλλ' ἐπετρέπη τοῦ ἔργου τό γε νῦν εὐρὸν μεγάλας δυσκολίας διὰ τὴν ἀποκόμισιν τῶν χωμάτων εἰς πολὺ μακρυνούς τόπους· ἔπειτα ἔκρινεν, ὅτι ἀρμοδιώτερον τοῦτο δύναται νὰ τελεσθῆ ὅταν πρῶτον ἐντελῶς καθαρισθῆ καὶ τὸ ἐντὸς τῆς ἀκροπόλεως ἔδαφος.

Ἡ δὲ δευτέρα τῶν ἀνασκαφῶν, ἡ πλείότερον διαρκέσασα, ἤρξατο τῇ 12 Μαρτίου πρὸς ἀνατολὰς τῆς παρὰ τὸ ἐκκλησιδίον τῆς ἀγ. Τριάδος ἀρχαίας νεκροπόλεως καὶ παρὰ τὴν παλαιὰν Πειραιϊκὴν ὁδόν, καταντικρὺ τοῦ πύργου τοῦ σιδηροδρόμου, ἐπὶ ἀγρῶν ἰδιωτικῶν προηγορασμένων παρὰ τῆς κυβερνήσεως. Ἐπεχειρήθη ἡ ἀνασκαφή αὕτη ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς προτέρας διὰ δύο μάλιστα λόγους· ἅ. διότι ἐγένετο ὀλιγοδαπανωτέρα ἢ ἐντεῦθεν ἀποκόμισις τῶν χωμάτων, ὑπαρχούσης εὐκολίας νὰ δέχηται αὐτὰ ὁ πλησίον σιδηρόδρομος, ἔχων αὐτῶν χρεῖαν, καὶ β'. διότι ἤθελε τὸ Συμβούλιον ἅμα τῇ ἀνασκαφῇ νὰ ἀσχοληθῆ καὶ εἰς τακτοποιήσιν τινα, ἰδίως περίφραξιν τοῦ ἤδη πρὸ ἐτῶν ἀνεσκαμμένου χώρου τῆς νεκροπόλεως, πρὸς δὲ καὶ νὰ παρεκτείνῃ τὸ ἐκεῖ ξύλινον παράπηγμα, τὸ πρὸς ἀπόθεσιν ἀρχαίων χρησιμεῦον, ἃ ἔργα καὶ ἐν μέρει ἐξετέλεσε νῦν. Ἦτο δὲ καὶ τις ἐλπίς, ὅτι ἐκτείνεται ἔτι καὶ εἰς τοῦτο τὸ

μέρος ἐπὶ ποσὸν ἢ νεκρόπολις καὶ πιθανὸν νὰ εὐρίσκετο καὶ ἄλλο κἀνὲν δημόσιον μνημα, οἷα τὰ τῶν πρέσβειων Κερκύρας καὶ τοῦ προξένου Σηλυβρίας. Ἄλλ' ἀφοῦ ἤρξαντο αἱ σκαφαί, ἐπροχώρουν ἐπὶ τινα χρόνον ἐπεικῶς ἄκαρποι· τὸ ἐπισωρευθὲν ἀπ' αἰώνων χῶμα ἦτο πολὺ, περὶ τὰ δέκα ἐνιαχοῦ μέτρα ὑφούμενον, ὅπερ ἔδει ν' ἀποκομισθῆ, ἕως οὔ φανῆ ἢ ἀρχαία ἐπιφάνεια τῆς γῆς ἢ τὸ φυσικὸν ἔδαφος. Ἦτο δὲ πανταχοῦ σχεδὸν τὸ ἀνασκαπτόμενον χῶμα ἀμμῶδες καὶ πλήρες τεμαχίων κοινῶν τῆς κεραμευτικῆς προϊόντων, ἐμφαινόντων ὡς τὸ πολὺ τὴν τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων χειρωνακτικὴν τέχνην, τάφοι δὲ ὀλίγιστοι ἐφάνησαν καὶ μᾶλλον πρὸς τὸ νοτιοδυτικὸν μέρος τῆς ὅλης ἀνασκαφικῆς περιφερείας, τὸ καὶ φυσικῶς ὑψηλότερον, δηλ. τὸ πλησιέστερον τῇ παλαιᾷ Πειραικῇ ὁδῷ. Ἄλλὰ καὶ ἐκεῖ οὐδὲν ὄρθιον μνημα εὐρέθη. Τὰ δὲ ἐν τοῖς τάφοις εὐρεθέντα κτερίσματα ἦσαν πολὺ εὐτελεῆ. Κατὰ τὸ δυτικοβόρειον ὁμως μέρος ἔνθα ἐγένετο ἡ σκαφή διὰ τὰ θεμέλια τοῦ παρὰ τὴν νέαν καὶ πλατεῖαν ὁδὸν Πειραιῶς τοίχου, δι' οὗ περιεβάλομεν τὴν νεκρόπολιν, ὡς νῦν ὄραται, ἐκεῖ καὶ τάφοι πλειότεροι καὶ παλαιότερων χρόνων ἐφάνησαν, ἔχοντες ἀξιολογώτερα ὀπισθοῦν κτερίσματα καὶ δὴ πρὸ πάντων ληκύθους πήλινας μὲ γραφάς, ἐπίχρυσά τινα σκευάρια πήλινα, κᾶπου καὶ φύλλα χρυσαῖ. Ἦσαν δὲ οἱ τάφοι οὔτοι ἢ ἐκ τῶν λεγομένων κεκαυμένων ἢ κεραμοσκεπεῖς, οἱ δὲ ἐντὸς νεκροί, ἐφ' ὅσον ἐσώζοντο, ἐστραμμένοι πρὸς πάντα ἀδιαφόρως τὰ σημεῖα τοῦ ὀρίζοντος. Σποράδην δ' ἐν τοῖς χώμασιν εὐρίσκοντο κατὰ τοῦτο μάλιστα τὸ μέρος καὶ διάφορα ἀρχαῖα τεμάχια ἄξια προσοχῆς, οἷον γεῖσά τινα καὶ ὑδρορροαὶ κεράμει μετὰ ποικιλόχρου κόσμου ἀνθεμίων καὶ μαιάνδρων, καὶ εἴ τι τοιοῦτο.

Οὕτως ἐχώρουν τὰ τῆς σκαφῆς, ὅτε περὶ τὰ τέλη Μαΐου ἤρchiσε φαινόμενον μεσημβρινοανατολικῶς τῶν προειρημένων

δύο δημοσίων μνημάτων και ἐν ἀποστάσει 90 περίπου βημάτων ἀπ' αὐτῶν, τὸ ὑψηλότερον μέρος τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀρχαίου τείχους τῆς πόλεως, ἔμελλον δὲ μεθ' ἡμέρας και μῆνας νὰ φανῶσιν ἀριθλοτέρα αἱ γραμμαῖ αὐτοῦ τε και αἱ ἔτι ὑψηλότεραι τοῦ ἄλλου τοῦ ἐσωτέρου και παραλλήλου, και οὕτω νὰ ἀναγνωρισθῆ, ὅτι ἦσαν ταῦτα συνέχεια τῶν τειχῶν τῶν πρό τινων ἑτῶν φανέντων βορειότερον παρὰ τὸ κυρίως Δίπυλον και μάλιστα πολὺ κάλλιον διασῶζομένη. Ἡ ἀνακάλυψις αὕτη ἀντήμειψε δαφιλῶς τὴν Ἑταιρίαν διὰ τὰς γινομένας ὑπ' αὐτῆς δαπάνας ἐνταῦθα, περί τὰς 19 χιλ. δρ. ἐντὸς 5 1/2 μηνῶν.

Βραχεῖαν ποιῶμεν τοῦ διπλοῦ τούτου τείχους τὴν περιγραφὴν, εἰς τὰ σημειωδέστερα περιορίζοντες τὸν λόγον, διότι και οἱ πλείονες ὑμῶν τὸ εἶδετε, και ἐν περιοδικῶς ἦδη και βιβλίοις τινὰ περί αὐτοῦ ἐγράφησαν, και σχέδιον νῦν παρασκευάζεται παρὰ τῆς Ἑταιρίας, ὅπερ ἐν καιρῷ μετὰ τῆς ἐκθέσεως αὐτῆς δημοσιευόμενον, θέλει διασαφήσει τὰ μένοντα σκοτεινότερα ἐν τῇ διὰ λόγων περιγραφῇ. (*)

Πρῶτον εἰς τὸν προσιόντα ἐκ τοῦ ἐκκλησιδίου τῆς ἁγίας Τριάδος φαίνεται τὸ ἐξώτερον τεῖχος εἰς μῆκος ἱκανὸν ἀπὸ βορρᾶ πρὸς νότον χωροῦν και ἔπειτα κατὰ γωνίαν σχεδὸν ὀρθὴν στρέφον πρὸς δυσμὰς ἐπὶ τινὰ μέτρα, μεθ' ὃ ἐκλείπει, ἀδήλου μενούσης τῆς περαιτέρω διευθύνσεώς του. Εἶναι δὲ

(*) Τὸ σχέδιον τοῦτο ἐκδιδόμενον νῦν ἐν τέλει τοῦ παρόντος φυλλαδίου, περιλαμβάνει πλείονερα ἀνασκαφέντα μέρη παρ' ὅσα ἄνω ἐν τῷ κειμένῳ περιγράφονται, διότι ἀπεικονίσθησαν ἐν αὐτῷ και τὰ φανέντα μέχρι τῆς 17 Ἀπριλίου 1880, ὅτε διεκόπησαν αἱ ἐργασίαι. Ἡ δὲ διὰ λόγου αὐτῶν περιγραφὴ ἀναβάλλεται εἰς ἄλλοτε. Ἐν τούτοις λέγομεν, ὅτι τὸ περιεργότερον αὐτῶν εἶναι τὸ ἐσωθεν τοῦ ἐσωτέρου τείχους ἀποκαλυφθὲν πρόσκτισμα χαμηλότερον μετὰ βαθμίδων εἰς αὐτὸ ἀναγούσων κατὰ τὸ νότιον ἄκρον του, ἔτι δὲ αἱ αὐτόθι νοτιώτερον λελαυξομένηι ἐπὶ τοῦ βράχου βαθμίδες, αἱ ἀντιστοιχοῦσαι πρὸς τὰς ὁμοίας τὰς ἐξῶθεν τοῦ αὐτοῦ τείχους.

ἀμφοτέραι αὐται αἱ γραμμαί, ἢ τε ἐπιμηκεστέρα καὶ ἢ βραχυτέρα ὁμοίως ἐκτισμέναι διὰ πλίνθων τετραγώνων λίθου τροχμαλοπαγοῦς κατὰ τὸν ἰσόδομον τρόπον· τοῦ ὑψηλοτάτου δὲ μέρους, τοῦ πρὸς τῇ γωνίᾳ, ἀριθμοῦνται δόμοι δεκαεξί. Οἱ ἀνωτάτω δὲ τέσσαρες δόμοι διακρίνονται τῶν λοιπῶν καὶ ὀργανικῶς, ὡς στηθαῖον, βαίνοντες ἐπὶ ἐνὸς δόμου ἐξέχοντος μικρὸν ὡς ζώνη. Εἷς δὲ τῶν ταύτης τῆς ζώνης λίθων, ἠύλακωμένος ὢν πρὸς ἀπόρρυσιν τῶν ὀμβρίων ὑδάτων προέχει πλειότερον, ὅπως τοιοῦτοι ἠύλακωμένοι λίθοι καὶ ἐν τῷ πρὸ ἐτῶν τινῶν γνωσθέντι βορειότερον τείχει τῆς αὐτῆς γραμμῆς ἐφάνησαν διατεθειμένοι εἰς σύμμετρα διαστήματα, ἀλλ' ἐκεῖ ἔλειπε τὸ ὑπεράνωθεν ἔτι στηθαῖον μέρος, ἐδῶ δὲ τοῦτο σωζόμενον εἰς ὕψος ἐνὸς περίπου μέτρου φαίνεται ὅτι εἶναι ἄρτιον· διότι ἐπικάθηται ἐκεῖ, πιθανώτατα ἐν τῇ ἀρχικῇ του θέσει, ἐπιμήκης λίθος πώρινος, εἰς ὃξὺ λήγων τὰ ἄνω κάτω δὲ ἐπίπεδος, ἐπικαλύπτων τὸ τεῖχος, σχῆμα ἔχων ὁμοιον τοῦ νῦν ἐπὶ περιτοιχισμάτων αὐλῶν κατασκευαζομένου ἐπισάγματος, ἐξ οὗ δῆλον γίνεται, ὅτι ἅπαν τὸ τεῖχος τοῦτο εἶχεν ἄνω ἐπικαλύμματα, καθὼς καὶ τῷ ὄντι διεσώθησαν καὶ ἄλλα ἐπτὰ ὀκτῶ τοιαῦτα σποράδην κείμενα ἐν πάσῃ τῇ γραμμῇ τῶν τειχῶν μέχρι τοῦ Διπύλου, παρατηρηθέντα πρὸ ἐτῶν ὑπὸ πολλῶν, ἀλλ' οὐδὲν ἐκείνων, ὡς τοῦτο ἐπὶ τῆς ἀρχικῆς· εὐρέθη θέσεως. (*)

Εἶναι δὲ περίεργον νὰ ἴδῃ τις, πῶς τὸ μεσαίτατον μέρος τῆς εἰρημένης ἐπιμυκεστέρας τοῦ τείχους γραμμῆς φαίνεται καταπεπτωκὸς πρὸς τὰ ἔξω εἰς τὴν ποτὲ πρὸς δυσμὰς οὔσαν τάφρον, διότι σώζονται χαμαὶ οἱ λίθοι ἐν ἧ καὶ πρό-

(*) Σημειωτέον, ὅτι ἐν ἡ δύο τούτων τῶν σποράδην κατακειμένων ἐπικαλυμμάτων εἶναι γωνιακά, με δύο δηλ. διευθύνσεις, καθὼς ἀπῆται ἡ στρέφουσα τοῦ τείχους γραμμῆς, ἔτι δέ, ὅτι πάντα δὲν εἶναι τῶν αὐτῶν διαστάσεων.

τερον εὑρίσκοντο σειρά καὶ τάξει τῇ κατὰ δόμους, ὡσανεὶ κατέπεσαν ὑπὸ πολιορκητικῶν μηχανῶν ἐκσεισθέντες. Τάφρον δὲ ἐνταῦθα παραδεχόμεθα καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς γραμμῆς ταύτης, ὡς μὴ δυνάμενοι ἄλλως νὰ ἐξηγήσωμεν ἓνα ὄχι τόσον καλῶς ἐκτισμένον τοῖχον, ὅστις ὑπάρχει, ἀφιστάμενος πρὸς δυσμάς, σχεδὸν παραλλήλως τῇ τοῦ τείχους γραμμῇ. Ἀμέσως ἀπὸ τούτου τοῦ τοίχου, τοῦ καθ' ἡμᾶς ὀρίζοντος τὴν τάφρον πρὸς δυσμάς, τὸ παλαιὸν ἔδαφος καθαρισθὲν ἀπὸ τῶν ξένων χωμάτων ἐφάνη ἔχον εἰς τινὰ μέρη στρώσεις ψηφιδωτᾶς κοινοτάτης ἐργασίας καὶ λείψανα ἰδιωτικῶν ὡς φαίνεται οἰκημάτων, ἐξ ὧν ἓν ἔχει χῶρον τινὰ τετράγωνον δωματίου μὲ ψηφιδωτὸν ἔδαφος κατὰ τι τεχνικώτερον· παριστάνοντας ἐν αὐτῷ διὰ ψήφων πολυχρῶμων ἰχθῦς διάφοροι καὶ μαλάκια ὡς 13 τὸν ἀριθμόν. Ὑπάρχουσι δ' ἐνταῦθα καὶ φρέατα πλείονα τοῦ ἑνός, ἔχοντα ὕδωρ καλὸν καὶ ὑδραγωγεῖα οὐκ ὀλίγα πρὸς διαφόρους διαφόρους διευθύνσεις καὶ κρήνη τις ἐρειπιωμένη (*) καὶ πρὸς αὐτῇ δεξαμενὴ ἐπιμήκης μετὰ περιέργου κατασκευῆς τοῦ προσερευδομένου τῇ φυσικῇ πέτρα τοίχου της. Οἱ δὲ τοῖχοι, οἱ περιφράττοντες ἐνταῦθα ἀτελῶς ὅλον τοῦτον τὸν χῶρον τὸν δυτικῶς τῶν τειχῶν, καὶ περ ὄντες ἐκτισμένοι ἐν μέρει διὰ ὕλικου εἰλημμένου ἐξ ἀρχαιοτέρων οἰκοδομῶν, ὑποδεικνύουσιν ὅμως διὰ τοῦ τρόπου τῆς οἰκοδομίας των χρόνους παλαιοτέρους τῶν Βυζαντινῶν, ἂν δὲν ἀπατώμεθα, καὶ θὰ εἶναι σύγχρονοι τῶν ἰδιωτικῶν ἐκεῖνων οἰκιῶν, ἃς εὔρομεν πρὸ ἐτῶν τινῶν ἐνδοτέρω τοῦ τείχους ὀλίγον βρσιότερον τοῦ Διπύλου.

Καὶ τοιαῦτα μὲν περίπου τὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ τείχους καὶ τοῦ πρὸ αὐτοῦ ἐπιπέδου ἐδάφους τοῦ πρὸς δυσμάς, τὸ δὲ

(*) Οἱ λίθοι τῆς κρήνης ταύτης φαίνονται εἰργασμένοι ὄχι ἀρχικῶς ἐπὶ τῇ κατασκευῇ αὐτῆς, ἀλλ' εἰλημμένοι ἐξ ἀρχαιοτέρων οἰκοδομῶν.

εσώτερον τεῖχος ὀλιγωτέρων λόγων δεῖται, διότι εἶναι ἀπλούστερον· καταφαίνεται δὲ αὐτὸ μᾶλλον τοῦ ἄλλου εἰς τὸν ἐκ δυσμῶν προσίοντα, ἅτε καὶ ἐπὶ ὑψηλοτέρου ἐδάφους τοῦ παλαιοῦ ὃν ὠκοδομημένον καὶ σωζόμενον εἰς ἱκανὸν ὕψος. Ἐν δὲ μόνον μικρὸν αὐτοῦ μέρος, τὸ νοτιώτατον, ἐφαίνεται πρότερον ὑπὲρ γῆς καὶ εἰκάζεται μόνον ὅτι θὰ εἶναι λείψανον τῶν τῆς πόλεως τειχῶν, νῦν δὲ μετὰ τὴν ἀνασκαφὴν γινώσκειται ἀκριβῶς ἢ μετ' αὐτῶν ἀδιάκοπος συνέχειά του. Εἶναι δὲ τοῦτο, πλὴν τοῦ ἀνωτάτου μέρους, ἐκτισμένον ἐκ μεγάλων πολυγωνίων λίθων, σκληρῶν καὶ ἐρυθρωπῶν, συνδεομένων ἀκριβέστατα καὶ διὰ τινων μικρῶν. Τὸ ἀνώτατον δὲ μέρος ἐπεσκευάσθη ἤδη ἐν παλαιοῖς χρόνοις ἐκ παντοίων μεγάλων λίθων καὶ διακρίνονται σαφῶς ἐκεῖ καὶ δύο τρία μεγάλα θεάτρου ἐδώλια ἐντετεχισμένα, περὶ ὧν εὐλόγως εἰκάζεται, ὅτι ἴσως ἐλήφθησαν ἐκ τοῦ ποτὲ Ἀγριππείου ἐν Ἀθήναις θεάτρου, τοῦ ὁποίου ἡ θέσις ἀγνοεῖται μὲν εἰσέτι, ὑποτίθεται δὲ, ὅτι δὲν θὰ ἦτο πολὺ μακρὰν, πιθανῶς πρὸς τὰ ὑψηλότερα τῆς πόλεως. Ἀδελον δὲ πόσον ὑψοῦτο ἐξ ἀρχῆς τὸ τεῖχος τοῦτο, διότι αἱ ἀνωτάτω σειραὶ τῶν λίθων τῶν ἐξ ἐπισκευῆς δὲν σώζονται. Εἶναι δὲ ἄξιον μνείας καὶ τοῦτο ἔτι, ὅτι κατὰ τὸ πρὸς νότον τέλος αὐτοῦ, ἔνθα προσερείδεται ἐπὶ τῆς ἀποτόμως ὑψομένης αὐτοφυοῦς πέτρας, ὑπάρχει σωζομένη ἐξωθεν ἦγον μετὰ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἰσοδόμου τείχους λαξευτὴ ἐπὶ τῆς πέτρας κλίμαξ λοξὴ πρὸς ἀνάβασιν ἀνθρώπων.

Ἐσώτερον δὲ πρὸς τὴν πόλιν μικρὸν ἐχώρησεν ἡ ἀνασκαφὴ, εἰ καὶ εἵχομεν ἔτι τόπον ἀνασκάψιμον ἐκ τοῦ ἐσχάτως ἀγορασθέντος γηπέδου· ἀλλὰ τὸ διακοπὴν ἔργον βεβαίως θέλει ἐξακολουθήσει τὸ μεθ' ἡμᾶς Συμβούλιον, ὅτε θέλει εἶναι δυνατὸν καὶ νὰ περιφραχθῇ καὶ τοῦτο τὸ μέρος τῆς ἀνασκαφικῆς περιφερείας, ὅπως τὰ δυτικοβόρεια, ἵνα

καὶ ἀσφαλισθῶσι πάντα τὰ ἐντὸς ἀρχαῖα καὶ διατηρῆται ἐν αὐτοῖς ἡ καθαριότης.

Τοιαύτη τις ἐγένετο ἡ δευτέρα ἀνασκαφή. Ἐν δὲ ἡ πρὸ μικροῦ ἐκφρασθεῖσα εἰκασία τοῦ ὅτι ἔχομεν ἐν τῷ ἐξωτερῷ τείχει σωζόμενον τὸ ὑψηλότατον σημεῖον τῶν ποτὲ ὀχυρωμάτων τῆς πόλεως, δὲν εἶναι ὁλως ἐσφαλμένη, ἤθελεν εἶναι πλεόν καιρὸς νὰ ἐπιληφθῇ τις τῶν ἀρχαιολόγων τῆς ἐξετάσεως καὶ ἀντιπαραβολῆς τῶν φανέντων τούτων κτισμάτων πρὸς τὸ περιεχόμενον τῆς γνωστῆς ἐκεῖνης περὶ τῶν Ἀθηναϊκῶν τειχῶν ἐπιγραφῆς (*), ἵνα φανῇ κατὰ πόσον συμφωνοῦσιν ἢ ὄχι αἱ διαστάσεις καὶ ὁ τρόπος τῆς οἰκοδομίας τῶν ἐπὶ τοῦ λίθου περιγραφομένων πρὸς τὰ νῦν σωζόμενα λείψανα· διότι οὐδεμία βεβαίως ἐλπίς ὑπολείπεται εἰς ἄλλο κἀνὲν μέρος τῆς πόλεως νὰ σώζωνται ὑπὸ γῆν ὑψηλότερα τείχη.

Εὐρέθησαν ἀπὸ 12 Μαρτίου μέχρι 25 Αὐγούστου 1879.

Λίθινα

A'. Γλυπτά.

περιφερῆ (τεμάχια ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον)	94	
ἀνάγλυφα διάφορα κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον κολοβά, ἐν οἷς ἐν ἐνεπίγραφον, (15 δὲ κομμάτια ἐκ λαρνάκων σαρκοφάγων, ἃ ἐξωρύχθησαν ἐκ τινος ὑπονόμου ἐντὸς τῶν τειχῶν, ὅπου κυρίως δὲν ἐσκάψαμεν)	23	
ἀρχιτεκτονικὰ μέλη καὶ σκεύη διάφορα	28	145

B'. Ἐπιγραφαί.

ψηφίσματα	4	
---------------------	---	--

(*) Ἴδε αὐτὴν ἐν τῷ β'. τόμῳ τῶν Antiquités helléniques τοῦ Παγκαβῆ σελ. 381—390, μετὰ ἐρμηνείας ἐκτενοῦς καὶ τινων σχημάτων. Πρβλ. καὶ Corp. Inscr. Attic. II, ἀριθ. 167, ἐνθα τὸ κείμενον ἀκριβέστερον, ἀλλ' ἄνευ σημειώσεων ἐξηγητικῶν καὶ σχημάτων.

ἐπιτύμβιοι, ἐν αἷς μία λατινική	53	
ἄλλοιαι ἐπιγραφαὶ ἀδιάγνωστοι εἰσέτι	3	60
Γ'. Νομίσματα.		
ἀργυροῦν Ῥωμ. δηνάριον	1	
χαλκᾶ	12	13
Διάφορα ἄλλα πράγματα.		
χρυσᾶ	13	
χαλκᾶ	4	
ὑάλινα	5	
ὄστρέινα	4	
ξύλινον	1	
σιδηρᾶ	22	
μυλῦδρινον (ἐνεπίγραφον)	1	50
Πήλινα λαβαὶ ἀμφορέων ἐνεπίγραφοι	2133	
λαβαὶ τετράγωνοι ἔχουσαι πρόσωπα βακχικὰ	425	
λύχνοι (ὦν 66 ἀκέραιοι μὲ παραστάσεις)	1190	
κωνικὰ καὶ πυραμιδοειδῆ σωματῖα διά- τρητα	621	
ἀρτοειδῆ διάτρητα	77	
ἄγγεῖα σωληνοειδῆ καὶ ἄλλοια	239	4685
Τὸ ὅλον κομμάτια		4953

Μίαν δὲ μικρὰν ἀποπειρατήριον ἀνασκαφήν, γενομένην μὲν ἐνταῦθα κατὰ τὸ δυτικὸν μέρος τῆς πόλεως ἐν τῇ διασταυρώσει τῶν ὁδῶν Εὐριπίδου καὶ Μενάνδρου, ἀπολήξασαν δὲ ἀτυχῶς, δι' αὐτὸ τοῦτο ἴσως ἠδυνάμεθα νὰ τὴν παραδράμωμεν ἐν τῇ ἐκθέσει ταύτῃ, ἀλλ' ὅμως δὲν βλάπτει νὰ τὴν ἀναφέρωμεν βραχέως, διότι ἔχει τι τὸ περιεργον. Ἦτο αὕτη ἐξ ἐκείνων, ὁποίας κατὰ καιροὺς ἀναγκάζονται καὶ οὐ θέλοντες νὰ ποιῶσιν οἱ ἀρχαιολόγοι ἐκ συγκαταβάσεως πρὸς τὴν εὐφαντασίωτον πίσιν τῶν πολλῶν καὶ ἵνα ἀπαλλάττωνται αὐτῶν, συχνὰ ἐγκειμένων καὶ μεμφομένων, ἀπαράλλακτα ὅπως οἱ ἐπιστήμονες ἰατροὶ ἐνίοτε συγχωροῦσι τὴν δη-

μῶδη θεραπευτικὴν καὶ σχεδὸν τὴν διευθύνουσι, χάριν παραμυθίας τοῦ ἀσθενοῦς καὶ τῶν συγγενῶν του. Ἀνεκoinώθη δηλ. εἰς τρεῖς τῶν τοῦ Συμβουλίου παρά τινος κατοίκου Ἀθηνῶν, ὅτι εἰς τὸ ῥηθὲν μέρος κρύπτεται μέγας ἔφιππος ἀνδριάς, ὄφθεις πρὸ τριακονταετίας περίπου καὶ ἐπικαλυφθεὶς ὕστερον. Ἐπειδὴ οἱ σύμβουλοι εἶχον λόγους νὰ πιστεύσωσιν, ὅτι ἐκ προθέσεως δὲν ἀπατᾷ ὁ ἄνθρωπος, ἐγένετο ἡ σκαφή, καὶ ἀνδριάς μὲν οὐδεὶς ἐφάνη, μόνον δὲ ψηφιδωτὰ δύο ἐδάφη μικροτάτης ἐκτάσεως καὶ τέχνης κοινῆς καὶ ταῦτα εἰς δύο διάφορα βᾶθη, 1,20 γαλ. μ. καὶ 2,20. Ὁ κόσμος αὐτῶν τοῦ μὲν ἦτο ἀνθέμιον, τοῦ δὲ γεωμετρικὰ σχήματα, ἦγουν τοιοῦτος, ὁποῖος συχνὰ ἐν Ἑλλάδι ἐν ἐρειπίοις οἰκιῶν ἀρχαίων ἢ τῶν Ῥωμαϊκῶν καὶ Βυζαντινῶν χρόνων ἀπαντᾷ. Ἐπεκαλύφθη λοιπὸν τὸ μέρος πάλιν, ἀφοῦ μόνον ἀπεσχεδιάσθησαν τὰ ὄφθέντα, ὡς ὄχι ἄξια ἐξαγωγῆς, καὶ οὕτως ἔληξεν ἡ ἀπόπειρα, δαπανηθειῶν εἰς τὴν ἐπισκευὴν καὶ τὴν σκαφὴν καὶ τὴν ἐπιδιόρθωσιν τῆς ὁδοῦ δρ. 210. Ἄντὶ δὲ τοῦ ποσοῦ τούτου εἰσηγάγομεν εἰς τὸ Βαρβάκειον ἐν μικρὸν μόνον εὐρημα, χαλκοῦν δικαστικὸν σύμβολον, ἐκ τῶν χωμάτων ἀναλεχθέν. Καλὸν καὶ τοῦτο· ἀλλ' ὄχι τοῖον, οἶον νὰ ἐνθαρρύνῃ καὶ τοὺς μεθ' ἡμᾶς συμβούλους εἰς ὁμοίας ἀποπειράς. Ὅμως δὲ ὁ ταῦτα γράψας φρονεῖ, ὅτι Ἐταιρίαι καὶ Συμβούλια ἅπαξ τοῦλάχιστον κατὰ δεκαετίαν θὰ περιέρχωνται μοιραίως εἰς τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ θύωσιν εἰς τὸν δαίμονα τῆς λαϊκῆς εὐπιστίας.

Μία δὲ ἄλλη ἀνασκαφικὴ ἐργασία, (δὲν λέγω ἀνασκαφή), ἣτις ὀλιγώτερον ἔτι ἐστοίχισεν εἰς τὴν Ἐταιρίαν, δρ. 67,20 μόνον, εἶναι μᾶλλον ἄξια νὰ μνημονευθῇ ἐνταῦθα, δι' ἣν παρέσχεν ἡμῖν γνῶσιν ὑπάρξεως μιᾶς ἔτι δημοσίας οἰκοδομῆς ὑπὸ τὴν γῆν τῶν Ἀθηνῶν, εἰ καὶ δυστυχῶς πλέον τι τῆς ἀπλῆς γνώσεως δὲν ὠφελήθημεν.

Ἐκτιζέ τις τῶν ἐνταῦθα κατοίκων, Ἴω. Κ. Μπουναῆς κα-

λούμενος, οἰκίαν τὸν παρελθόντα Μάιον παρὰ τὴν ὁδὸν τὴν ἀπὸ τοῦ Τετρακιονίου τῆς Ἀθηνᾶς ἀρχηγέτιδος ἄγουσιν κατ'εὐθεῖαν πρὸς τὴν νοτιοανατολικὴν γωνίαν τῆς Ἀττάλου στοᾶς· καὶ δὴ παρὰ τὴν ἀριστερὰν διὰ τοὺς βαδίζοντας πρὸς δυσμὰς πλευρὰν τῆς ὁδοῦ ταύτης, ὀλίγον δυτικώτερον τοῦ ἐκεῖ στρατωνίσκου. Σκάπτων δὲ διὰ θεμέλια ἐνὸς παραλλήλου τῆ ὁδοῦ τοίχου, (ὄχι τοῦ ἐξωτάτου), εὔρεν εἰς μέτριον βάθος κρηπίδωμά τι ἢ μᾶλλον στυλοβάτην μαρμαρίνον μετὰ τινων βάσεων κίωνων καὶ μιᾶς βαθμίδος καὶ αὐλακος, τὸ ὁποῖον διήκον ἐπὶ μέτρα τινὰ παραλλήλως τῆ νῦν ὁδοῦ, ποιοῦν δὲ κατὰ τὸ ἀνατολικὸν τέρμα του γωνίαν ὄρθην πρὸς νότον. Τὸ κτίσμα τοῦτο, ἔχον ταῦτα τὰ γνωρίσματα ἃ εἴπομεν, ἀνεγνωρίσθη παρὰ τῶν ἰδόντων ὡς λείψανον ἀρχαίας στοᾶς, ἣτις βλέπουσα πρὸς βορρᾶν χωρεῖ πρὸς δυσμὰς, ἀδελφον πόσον. Ἴσως δὲ εἶναι τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων, καθότι εὔρέθησαν κείμενοι καὶ κορμοὶ καὶ πόδες ἀνδριάντων δύο φυσικοῦ καὶ πλέον μεγέθους, τοὺς Ῥωμαϊκοὺς πως χρόνους ἐμφαίνοντες, ὡς καὶ μία ἐπιγραφή ὡσαύτως τῶν αὐτῶν χρόνων. Ἐπειδὴ δὲ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐταιρίας πρὸ πολλοῦ ἤξευρεν, ὅτι καὶ ἐν τοῖς θεμελίοις τῆς παρὰ τὴν δεξιὰν πλευρὰν τῆς αὐτῆς ὁδοῦ οἰκίας τοῦ Χρ. Ν. Φιλαδέλφειως εὔρεθη πρὸ δεκαετηρίδων τινῶν στρῶσις σημαντικὴ μαρμαρίνη, ἣτις τότε ἐπεκαλύφθη, ἤξευρε δέ, ὅτι καὶ ἐν τοῖς ὑπογείοις καὶ τῆ αὐλῇ τῆς ἀπωτέρω πρὸς ἀνατολὰς κειμένης οἰκίας τοῦ ἱατροῦ Λύτσικα ὡσαύτως ὑπάρχουσι καὶ νῦν ἔτι ἐν μέρει ὄρατοὶ κίονες στοᾶς, οἵτινες καὶ πρὸς τὸν ἀντικρῦ τῆς οἰκίας ταύτης στρατῶνα κατ' ὄρθην γωνίαν προχωροῦσιν ὑπὸ τὴν ὁδὸν καὶ εἰς τὴν αὐλὴν εἰσέρχονται, ἠθέλησε νὰ δοκιμάσῃ, ἂν τοῦλάχιστον τοῦτο τὸ νῦν ἀφανὲν κτίσμα ἐν τῇ περιφερείᾳ ταύτῃ δυνηθῆ νὰ διασώσῃ τῆ ἀρχαιολογίᾳ· δι' ὃ ἀπετάθη πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς παιδείας· τὸ δὲ Ὑπουργεῖον ἔγραψεν εἰς τὴν Ἐταιρίαν νὰ

διαπραγματευθῆ τὴν ἀγορὰν τοῦ οἰκοπέδου τοῦ Μπουναῖ καὶ προκαταβάλλῃ ὑπὲρ τοῦ δημοσίου τὸ τίμημα, ὃ νὰ ἀπολάβῃ κατόπιν. Δυστυχῶς ἡ διορισθεῖσα παρὰ τοῦ Συμβουλίου ἐπιτροπὴ πρὸς διαπραγματέουσιν τῆς ἀγορᾶς δὲν ἠδυνήθη νὰ συνεννοηθῆ μετὰ τοῦ ἰδιοκτῆτου, ἕνεκα τῶν ὑπερβολικῶν ἀξιώσεών του. Μετὰ ταῦτα ἔλειψε πᾶσα ἄλλη ἐνέργεια, καὶ ὁ Μπουναῖς ὑποδόμησεν ἐπὶ τοῦ ἀρχαίου μνημείου, ἄφαντον αὐτὸ ποιήσας, ὡς καὶ ἄλλοι πρὸ αὐτοῦ ὅμοια ἐποίησαν. Τὸ δὲ Συμβούλιον τῆς Ἑταιρίας διετήρησε μόνον ἐν σχέδιον μικρὸν τοῦ κτίσματος, διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ὁποίου ἐδέησεν ἐν καιρῷ τῶν διαπραγματεύσεων καὶ χώματα ν' ἀνασκάψῃ καὶ δι' ἐργατῶν καὶ κάρρων ταῦτα νὰ μετατοπίσῃ καὶ ἀποκομίσῃ, εἰς ὃ ἔργον ἐδαπανήθησαν αἱ ῥηθεῖσαι 67 δραχμαί.

Καὶ εὐχόμεθα μὲν ἄλλοτε τοιαῦτα νὰ μὴ συμβῶσιν, ἀλλὰ δὲν το ἐλπίζομεν, ἂν δὲν ἀποφασίσῃ ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐφαρμόσῃ αὐστηρῶς τὸν κείμενον νόμον, ὅστις διαρρήδην ἀπαγορεύει τὴν ἐπικάλυψιν τῶν ἀρχαίων κτισμάτων. Ἀλλῆως μόνον ἑκατομμύρια ἐπὶ ἑκατομμυρίων ἂν σωρευθῶσιν ἐν τῷ ταμείῳ τῆς Ἑταιρίας ἢ τῆς Κυβερνήσεως θὰ δύνανται νὰ σώζωσι τὰ ἀρχαῖα.

Ἄ γ ο ρ α ἰ ἀ ρ χ α ἰ ὠ ν ἔργων τέχνης καὶ ἐπιγραφῶν πρὸς πλουτισμὸν τοῦ Μουσείου τῆς Ἑταιρίας τοῦ ἐν τῷ Βαρβακείῳ ἐγένοντο κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο μέτρια. Ἀντὶ δραχμῶν 4918 ἠγοράσθησαν ἀρχαῖα πολλὰ μὲν, μικρὰ δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ ὄντα διαφόρου ὕλης καὶ ποιότητος, περὶ τῆς ἀξίας τῶν ὁποίων δὲν εἶναι εὐκαιρον νὰ εἴπωμέν τι ἐνταῦθα μερικώτερον, πλὴν ὅτι ὡς ἀξιολογώτερα ἐξ αὐτῶν δύνανται νὰ θεωρηθῶσι τέσσαρά τινα ἢ πέντε. Δύο μὲν ἀγγεῖα πήλινα, ἔχοντα γραφάς, ὧν τὸ ἐν ἀρχαϊκῆς τέχνης, παριστάνον ἥρωα ἐλαύνοντα τέθριππον καὶ ὄν ἐνεπίγραφον (*), τὸ δὲ

(*) Ἐξεδόθη τοῦτο ἐν Mittheil. des deutsch. Arch. Inst. τοῦ 1879, σελ. 37.

ἐκ τῶν καλουμένων Παναθηναϊκῶν ἀμφορέων (τῶν Ἀθήνη-
θεν ἄθλων), τὸ πρῶτον τοῦ εἴδους τούτου, ὅπερ ὀπωσοῦν
σῶον ἀπέκτησαν αἱ δημόσιαι ἡμῶν συλλογαί. Τὰ δὲ ἄλλα
τρία ἀρχαῖα εἶναι· ἐν ἀνάγλυφον συμβολικῆς παραστάσεως
καὶ ὕφους ἱερατικοῦ, ὁμοιάζον τῇ γλυφῇ τῇ ἐπὶ τοῦ θρόνου
τοῦ ἱερέως Διονύσου ἐλευθερέως τοῦ ἐν τῷ ἐνταῦθα θεάτρῳ (*).
ἔπειτα εἰς ἐπιτύμβιος κίων ὄλως ἰδιόσχημος, τῶν Ῥωμ. χρό-
νων, ἐκ τοῦ Θριασίου πεδίου καὶ μία αὐτόθεν περιέργος ἐ-
πιγραφή (χρησμός Ἀρμοδίου καὶ Ἀριστογείτονος) τῶν αὐ-
τῶν μὲν Ῥωμ. χρόνων, μιμουμένη δὲ τὸ σχῆμα τῶν προ-
ευκλειδεῖων γραμμάτων. (**). Ἐτι δὲ λέγομεν, ὅτι ὁ ρ ο υ ς
τοπογραφικούς δύο τρεῖς ἐκ Πειραιῶς, πάνυ σεμνοὺς διὰ τὴν
παλαιότητα, ἀγοράσαντες ἐκ χειρὸς ἰδιώτου ὅσον ἐχάρημεν,
ὅτι ἐσώσαμεν αὐτοὺς ἐκ πιθανῆς καταστροφῆς, τόσον ἐλυ-
πήθημεν, ὅτι δὲν ἐδυνήθημεν νὰ προλάβωμεν τὴν αὐτῶν ἐκ
τῆς θέσεως ὅπου εὗρέθησαν ἀπόσπασιν, ἵνα τοὺς διατηρήσω-
μεν ἐκεῖ διὰ παντός μάρτυρας καὶ αὐτοὺς καὶ δείκτας τῶν
ἀρχαίων τοποθεσιῶν τοῦ δήμου, καθὼς εὐτυχῶς σώζε-
ται εἰς μόνος τοιοῦτος ἐν τῇ ἀρχαίᾳ αὐτοῦ θέσει, διαφυγὼν
τὴν πανωλεθρίαν τῶν βαρβάρων αἰώνων, ὁ ἐ μ π ο ρ ῖ ο κ α ἰ
ὁ δ ὁ ὄ ρ ο ς. Ἀλλὰ βέβαια τὴν πρόληψιν τῆς ἀποσπάσεως
τοιούτων μνημείων ἀπὸ τῶν οἰκείων θέσεων δὲν ἠδύνατο νὰ
κατορθώσῃ ἐξ Ἀθηνῶν ἢ ἡμετέρα Ἐταιρία, στερουμένη
τῶν πρὸς τοῦτο μέσων· μόνον δὲ ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ τοῦ Πει-
ραιῶς, ἀγρύπνως ἐπισκοποῦσα τὰς χαράξεις νέων ὁδῶν καὶ
τὰς ἐπὶ οἰκοδομῇ οἰκιῶν σκαφάς, δύναται καὶ ὀφείλει κατὰ
τὸν νόμον τὰ τοιαῦτα νὰ προλαμβάνῃ, ἔχουσα ὁμῶς, ἐννοεῖ-

(*) Περιεγραφή τοῦτο ἐν Bul. de cor. hel. IV, p. 477.

(**) Ὁ κίων περιεγραφή μόνον, ὃ δὲ χρησμός καὶ ἀπετυπώθη πανομοιό-
σημος καὶ ἠρμηνεύθη ἐν Ἀθηναίου τόμ. Η, σελ. 148—151 ὑπὸ Εὐθ.
Καττόρχῃ.

ται, καὶ συναρωγούς εὐπαιδευτούς καὶ σεβομένους τὴν ἀρχαιότητα μηχανικούς, ὅχι δὲ ἀδιαφόρους πρὸς αὐτὴν ἢ καταφρονητικῶς ἔχοντας, ὁποίους ἔπρεπε νὰ ἐπιβλέψωσι.

Ἐπανερχόμεθα ἐκ τῆς ἀναγκαίας ταύτης παρεκβάσεως εἰς τὴν σειρὰν τοῦ λόγου.

Ἡ εἴσοδος εἰς τὰ δύο Μουσεία τῆς Ἑταιρίας, τὸ ἐν τῷ Βαρβακείῳ καὶ τὸ ἐν τῷ Πολυτεχνείῳ, ἐγένετο καὶ τοῦτο τὸ ἔτος, ὅπως προπέρυσιν ἐκανονίσθη, παρεχομένων πασῶν τῶν εὐκολιῶν εἰς τὴν μελέτην τῶν ἐν αὐτοῖς ἀρχαίων, συμφώνως πρὸς τὰ ἀναγεγραμμένα ἐν τῷ ἐλευθερίῳ ὀργανισμῷ τῆς Ἑταιρίας.

Τὰ Μουσεία καὶ ἔξοδα, δηλ. τὰ εἰς συγκολλήσεις, ἰδρύσεις, μετακομίσεις, κατασκευὴν θηκῶν, ἀγορὰν σκευῶν καὶ ἐργαλείων χρησίμων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, ἀνέβησαν τὸ ἔτος τοῦτο εἰς δρ. 3,178.59. Ἦθελον δὲ φθάσει καὶ ὑπερβῆ ἴσως τὰ τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἅπερ ἦσαν 4,606, ἂν συνετελοῦντο ἕως τῶρα πᾶσαι αἱ θέσεις καὶ θῆκαι ὅσαι ἤδη παρηγγέλθησαν διὰ τὰ ἔτι μὴ ἐκτεθέντα εἰς ὄψιν τοῦ κοινοῦ Μυκηναῖα, Ναυπλιακὰ καὶ Ἀχαρνικὰ ἀρχαῖα. Ἀλλὰ τοῦλάχιστον ἐν μέρος τῶν δαπανῶν τούτων καλύπτεται ἐκ τῆς ὀρισθείσης πρὸ δύο ἐτῶν πληρωμῆς εἰσιτηρίων εἰς τὸ ἕτερον τῶν Μουσείων τῆς Ἑταιρίας. Ἐφέτος εἰσεπράχθησαν ἐκ τῶν εἰσιτηρίων δρ. 1,106.56. Πέρυσιν δὲ εἶχον εἰσπραχθῆ δρ. 1,095.

Δωρεαὶ ἀρχαίων εἰς τὸ ἐν τῷ Βαρβακείῳ Μουσεῖον παρ' ἡμεδαπῶν καὶ ἀλλοδαπῶν ἐγένοντο τὸ ἔτος τοῦτο ὀλιγώτεροι, ἢ κατὰ τὸ παρελθόν. Οὕτως ἔτυχε. Τὰ ὀνόματα τῶν δωρητῶν θὰ περιληφθῶσιν εἰς τὴν ἔκθεσιν ταύτην, ὅταν τυπωθῆ. Ἀνεγράφοντο δὲ μετ' εὐγνωμοσύνης καὶ ἐν ταῖς δηλώσεσιν, ἃς τὸ γραφεῖον τῆς Ἑταιρίας κατεχώριζεν ἐκάστοτε εἰς τὰς ἐφημερίδας τῆς πρωτευούσης. Ἦθελε δὲ τις

ἴσως ἐρωτήσῃ, διὰ τί ἐν ταῖς λογοδοσίαις ταύταις τοῦ Συμβουλίου δὲν ἀναφέρεται κάποτε καὶ ὀνομαστί κανὲν ἐκ τῶν δωρηθέντων ἀρχαίων. Ὁ λόγος ἀπλοῦς. Εἰ καὶ χρήσιμα πάντως τῇ ἀρχαιολογίᾳ εἶναι τὰ δωρούμενα, δι' ὃ καὶ γίνονται εὐγνωμόνως δεκτά, δὲν ὑπερβαίνουσιν ὅμως τὴν μετριότητα. Καλὰ δὲ καὶ πολυσήμαντα ἀρχαῖα θὰ ἔχῃσι τὴν εὐχαρίστησιν ν' ἀναφέρωσι καὶ περιγράψωσιν οἱ μεθ' ἡμᾶς γραμματεῖς ὅταν συντελεσθῇ ἡ οἰκοδομὴ τοῦ Ἐθνικοῦ Μουσείου, ὡς πλεονάκις ἤδη τοῦτο ἐξεφράσαμεν καὶ νῦν πάλιν νὰ ἐπαναλάβωμεν δὲν ὀκνοῦμεν. Ὁ τόπος ὁ καλὸς θέλει ἐλκύσει τὰ καλὰ, καὶ οὐκ ὀλίγα τότε τῶν εὐθραύστων ἢ ἄλλως ὑποκειμένων εἰς βλάβας κειμηλίων τῆς ἀρχαίας τέχνης, ὅσα νῦν ἐν ἰδιωτικαῖς εὐδαιμόνων οἰκίαις ταμιεύονται, θέλουσιν ἀποφύγει τὸν μοιραῖον ὄλεθρον, ὅστις τὰ ἐπιβουλεύεται παντοιοτρόπως, κινῶν ἐπ' αὐτὰ ἢ χειῖρας ἀπροσέκτων ὑπηρετριῶν ἢ τὴν ἀτασθαλίαν νηπίων παιδῶν ἢ ἐν κακῇ ὥρᾳ καὶ κυναρίου τινος ἢ γαλῆς τὴν προπέτειαν. Ἄς ἐλπίσωμεν δὲ εἰς τὸ προσεχὲς μέλλον τὸ καλόν, καὶ νῦν, ἄγοντος ἡμᾶς τοῦ λόγου, ἄς ἀναγγεῖλωμέν τι παρήγορον εἰς τοὺς ὧδε συνηγμένους ἐταίρους, ὅτι δηλ. τῆς δευτέρας τοῦλάχιστον πλευρᾶς τοῦ Ἐθν. Μουσείου ἡ οἰκοδομὴ ἤρχισεν ἤδη ἀπὸ μηνῶν τινῶν, ἀφοῦ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐταιρίας, κατὰ τὴν γενομένην αὐτῷ σύστασιν ὑπὸ τῆς τελευταίας Συνελεύσεως, ἐλθὼν εἰς συνεννόησιν μετὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἤνοιξεν αὐτῇ πίστωσιν ἑκατὸν χιλιάδων δραχμῶν πρὸς τοῦτο, καὶ κατέβαλεν ἤδη ἐν μέρος αὐτῶν ὅσον ἀπήτησε μέχρι τοῦδε ἢ τοῦ ἔργου πρόοδος, ἀποδεχόμενον τὴν ἐν εὐθέτῳ καιρῷ ἀπόδοσιν τῶν προχορηγουμένων.

Ἐν τῇ συντάξει δὲ τοῦ λεπτομεροῦς καταλόγου τῶν τῆς Ἐταιρίας ἀρχαίων (*) ἐπροχωρήσαμεν καὶ ἐφέτος ἑκα-

(*) Τὰ ἀρχαῖα τῆς Ἐταιρίας, ἃ καταγράφονται εἰς τὸν κατάλογον τοῦτον, εἶναι ἀποτεθειμένα ἐν διαφόροις τόποις, τὰ μὲν πλεῖστα ἐν τῷ

νώσ, ὡς πέρυσι, γινομένης τῆς καταγραφῆς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὑπὸ τοῦ βοηθοῦ τοῦ γραφείου, τοῦ τρίτον ἤδη ἔτος ἐπιμελουμένου τὰ δύο ἡμῶν Μουσεῖα μετὰ τῆς αὐτῆς προθυμίας καὶ ἀκριβείας. Ἐφθάσαμεν ἐν τῷ καταλόγῳ τὸν γενικὸν ἀριθμὸν 10,889. (*) Πέρυσιν ὁ ἀριθμὸς ἦτο 9,739. Ὅσα δ' ἔτι μένουσιν ἀρχαῖα νὰ καταγραφῶσιν, περὶ τούτων ὑπάρχουσιν ἢ ἐν τοῖς χειρογράφοις πρακτικοῖς τῶν συνεδριάσεων τοῦ Συμβουλίου ἢ ἐν τοῖς ἡμερολογίοις τῶν ἀνασκαφῶν αἱ πρόχειροι σημειώσεις, καὶ δὲν εἶναι περιττὸν νὰ προσθέσω, ὅτι

Βαρβακίῳ καὶ ἐν τῷ Ἐθνικῷ Μουσεῖῳ, ὄχι ὀλίγα δὲ ἐν ταῖς περιοχαῖς τοῦ λεγομένου Βουλευτηρίου, τῆς Ἀττάλου στοᾶς, τῶν Γιγάντων, τοῦ Κατηφόρη, ἔτι ἐν τοῖς ὑπαίθροις τοῦ Ἐθνικοῦ Μουσείου, τῆς ἔξω τοῦ Διπύλου νεκροπέλειας, τοῦ Διονυσιακοῦ Θεάτρου, τοῦ Ἀσκληπείου, τέλος καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Ἀκροπόλει παρὰ τῷ τῶν ἀπομάχων φυλακίῳ καὶ ἐν ἰδιαιτέρῳ ἐκεῖ πλησίον οἰκίσκῳ, διασκευασθέντι εἰς προσωρινὸν Μουσεῖον. Τὰ δὲ ἐν τῷ Πολυτεχνεῖῳ ὡσαύτως τῆς Ἐταιρίας Μυκηναῖα, Σπαταῖα καὶ Ναυπλιακὰ ἀρχαῖα εἶναι εἰς ἰδίους καταλόγους καταγεγραμμένα, ὡς θέλουσι καταγραφῆ καὶ τὰ ἐξ Ἀχαρνῶν ἐσχάτως αὐτόθι εἰσαχθέντα.

(*) Σύγκριται ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἐκ τῶν ἐξῆς καθ' ὕλην εἰδικῶν ἀριθμῶν. Λιθίνων 3,316, χαλκῶν 859, σιδηρῶν 40, μολυβδίνων 1,834, ἀργυρῶν 41, χρυσοῦν 122, ὀστρακῶν 89, ὑαλίνων 190, διαφόρων ὑλῶν ἀναμίκτων (οἶον γύψου, ξύλου κτλ.) 149, πηλ. ἀγγείων 2,059, πηλ. μορφῶν 938, πηλ. λύχνων 540, πηλ. σκευῶν 236, πηλ. τύπων ἤτοι μητρῶν 139, πηλ. θραυσμάτων 239, πηλ. πυραμιδοειδῶν καὶ κωνοειδῶν 101, πηλ. φακοειδῶν καὶ ἀρτοειδῶν 23, πηλ. λαβῶν ἀμφορέων ἐνεπιγράφων 4. Ἰστέον δέ, ὅτι αἱ λαβαὶ ἀμφορέων αἱ ἐνεπιγράφοι (ἐκ Ῥόδου, Θάσου, Πάρου, Κνίδου, Κολοφῶνος καὶ ἄλλων τόπων) συμποσοῦνται νῦν περὶ τὰς 10,000, ἐξ ὧν μέγα μέρος ἐξεδόθη ὑπὸ A. Dumont ἐν τῷ βιβλίῳ *Inscriptions céramiques de Grèce*, Paris, 1871. Νομίσματα δὲ ὑπάρχουσιν ἐν τῷ τῆς Ἐταιρίας Μουσεῖῳ, ἂν καὶ εἰσέτι ὄχι διατεταγμένα, χρυσᾶ μὲν 258, (τὰ πλεῖστα Βυζαντινὰ καὶ Ῥωμαϊκὰ.) ἀργυρᾶ δὲ καὶ τοῦ κράματος rotin ἢ billon περὶ τὰ 600, γαλκᾶ δὲ ὑπὲρ τὰς 12,000. — Ἐτι σημειοῦμεν ὅτι τῆς ἐν τῷ Βαρβακίῳ συλλογῆς τῶν πηλίνων ἀγγείων ὑπάρχει γαλλιστὶ ἐκδεδομένος κατάλογος ὑπὸ M. Collignon, τυπωθεὶς ἐν Παρισίοις τῷ 1878. Ἐσχάτως δὲ ἐδημοσιεύθη ὁμοίος κατάλογος καὶ τῆς τῶν πολίνων μορφῶν συλλογῆς ὑπὸ J. Martha, ἐν Παρισίοις, 1880.

καὶ τὰ ἡμερολόγια ταῦτα ἀπό τινος χρόνου πληρέστερον καὶ ἀκριβέστερον συντάσσονται, ἢ προτοῦ, ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ βοηθοῦ τοῦ γραφείου.

Ἡ βιβλιοθήκη τῆς Ἐταιρίας ἠύξησε κατὰ 20 τόμους καὶ φυλλάδια τὸ ἔτος τοῦτο, ὧν τὰ μὲν 8 ἐδωρήθησαν αὐτῇ παρ' ἀλλογενῶν, τὰ δὲ 4 παρ' ὁμογενῶν, 8 δὲ ἡγοράσθησαν χρήμασι τῆς Ἐταιρίας, ἀντὶ δραχμῶν 166. Πλείότερον δ' ἐφέτος ἢ ἄλλοτε καὶ τὸ δέσιμον τῶν βιβλίων ἐπεδιώχθη, ὧν οὐκ ὀλίγα, μάλιστα τὰ παρὰ Κυβερνήσεων καὶ Ἀκαδημιῶν δωρηθέντα ἦσαν βαρῦτιμα καὶ ἔχρηζον τοιαύτης ἐπιμελείας.

Ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ κράτους, περὶ ὧν τώρα ὁ τελευταῖος ἡμῶν λόγος, καὶ περ δυσκολευόμενον τὸ Συμβούλιον νὰ πράττη ὑπὲρ τῶν ἀρχαιοτήτων ὅσα βούλεται, ὄχι τόσον ἔνεκα ἀπορίας χρημάτων, ὅσον διὰ τὴν σπάνιν καὶ σχεδὸν ἔλλειψιν τοῦ χρειώδους πρὸς ἐπιστάσιαν προσωπικοῦ, καθ' ἃ περὶ τούτου εἶπομεν ἐκτενέστερον ἄλλοτε, ὁμῶς ἐγένοντο καὶ ἐφέτος ἐπιμέλειαί τινες ἀρχαίων καὶ ἄλλαι ἐργασίαι ὄχι ἀσήμαντοι οὔτε ὀλιγοδάπανοι. Ἡ Ἐταιρία δηλαδὴ ἀνέκαθεν παραβλέπει τὸ ὅτι οἱ κάτοικοι τῶν ἐπαρχιῶν, ἀδιαφόρως ἔχοντες πρὸς τὰ ἀρχαῖα, δὲν ὑποβοηθοῦσιν ὅσον ἔδει τὰ ἔργα τῆς Ἐταιρίας διὰ παροχῆς συνδρομῶν, θέλει δὲ καὶ ἐπιμένει θέλουσα νὰ κήδεται πάντων τῶν πανταχοῦ τῆς κοινῆς πατρίδος ἀρχαίων καθ' ὅσον δύναται, ἴσως καὶ πράττουσα οὕτω ἐξεγείρη αὐτούς ποτε εἰς φιλοτιμίαν καὶ ἐπίγνωσιν τοῦ ἰδίου αὐτῶν καὶ ἅμα κοινοῦ ἔθνικοῦ συμφέροντος.

Πρωτεύει τῶν ἐφετεινῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἔργων τῆς Ἐταιρίας τὸ ἐν Χαίρωνείᾳ τῆς Βοιωτίας πρὸ μηνῶν τινῶν ἐπιχειρηθὲν οὐπω δὲ συντελεσθὲν, ἢ συναρμογὴ καὶ ἀνιδρυσις τοῦ ἐκεῖ πασιγνώστου μεγάλου λείοντος, ὅστις εἶχε ποτε στηθῆ ὡς μνημεῖον ἐπὶ τοῖς ἀποθανοῦσιν ἐν τῷ

πρὸς Φίλιππον ἀγῶνι Θηβαίοις, ἐν ἀγνώστοις δὲ χρόνοις καταπεσῶν ἐκ τοῦ βάρθρου του καὶ διαλυθεὶς εἰς τὰ ἐξ ὧν ἦτο συντεθειμένος ὀγκωδέστατα τεμάχια κατέκειτο παρὰ τὴν δημοσίαν ὁδόν, θαῦμα τοῖς παριοῦσιν. Ἐπειδὴ δὲ τὰ τεμάχια ταῦτα μικρὰς μόνον εἶχον πάθει βλάβας ἐν τῷ μακρῷ χρόνῳ καὶ κατὰ τὴν γνώμην πολλῶν περιηγητῶν ἠδύνατο πάλιν νὰ συναρμοσθῶσιν καὶ τὸ ὅλον μὸρφωμα νὰ ἀνιδρυθῆ ἐπὶ τοῦ ἀρχαίου του βάρθρου ὡς ἱστορικὸν μνημεῖον, ἀναμνησκον τὸ καὶ ἐν τῇ παρακμῇ καὶ πτώσει μεγαλεῖον τοῦ Ἑλληνος, συνελήφθη ἐνθουσιωδῶς ἐν τῇ διανοίᾳ τῶν φιλαρχαίων μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος τὸ σχέδιον τῆς αὐτοῦ ἀνεγέρσεως. Ἄλλ' ὁ ἐνθουσιασμοὸς ὧν κάλλισον πρᾶγμα καὶ θεῖον, ὡς καὶ τ' ὄνομά του αὐτὸν ἐμφαίνει, μένει πολλάκις ἀνίσχυρος, ὅταν δὲν αἴρεται ἐπὶ τῶν πετερύγων τοῦ εὐρυσθενοῦς κατὰ Πίνδαρον πλοῦτου. Ὅθεν καὶ ὅσα ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις καὶ ἀλλογενεῖς τινες ἀρχαιολόγοι καὶ ἡ Ἑταιρία ἡμῶν κατὰ καιροὺς ἐσχεδίασαν καὶ ἐμελέτησαν περὶ τῆς ἀνιδρύσεώς του, ἐθάλλοντο μὲν ἐπὶ βραχὺ ἐν τοῖς στήθεσι τῶν ἐνθουσιῶντων, ἀπετίθεντο δὲ ὕστερον, ψυχραίνόμενα ἐκ τῆς ἀδυνασίας, εἰς τὰ ἀρχεῖα. Ἄλλ' ἐσκέφθη πρότινος χρόνου τὸ Συμβούλιον, ὅτι νῦν ἔπρεπε τέλος πάντων ἡ Ἑταιρία ἐκ τῆς μετρίας αὐτῆς εὐπορίας τῆς ἐκ τοῦ λαχείου καὶ ἄλλων προσόδων ὀρμωμένη νὰ ἐπιχειρήσῃ τι ἐπιφανὲς ἔργον πρὸς εὐχαρίστησιν τῶν μέχρι τοῦδε ἐλευθερίων αὐτῆς χορηγῶν καὶ ἅμα πρὸς θήρευσιν νέων ἄλλων, διὰ τούτου τοῦ μέσου, καὶ οὕτω ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 27 παρελθόντος Ἀπριλίου ἀπεφάσισε τὴν ἀνιδρύσιν τοῦ λέοντος. Ἐτράπη μετὰ ταῦτα τὸ Συμβούλιον, ὡς εἰκός, εἰς τὴν μελέτην τῶν καθ' ἕκαστα καὶ ἰδίως τῶν προπαρασκευαστικῶν ἐργασιῶν, ἐφ' ᾧ καὶ δύο τῶν συμβούλων ἀπῆλθον εἰς Χαιρῶνειαν ὁ Σ. Φιντικλῆς καὶ ὁ Εὐθ. Καστόρχης, ὡς καὶ ὁ γνωστὸς γλύπτης Sigel, ὅστις πρὸ ἐτῶν εἶχεν προσχεδιάσει ἕνα τρόπον

ἀνιδρύσεως καὶ διὰ τοῦτο ἐκρίθη τὰ μάλιστα ἀρμόδιος νὰ ἀποφῆναι τὰ νῦν γνώμη. Συμπεριελήφθη ἔτι καὶ ὁ γλύπτῃς Λάζ. Φυτάλης. Ἐξ ὧν δὲ οἱ σύμβουλοι καὶ οἱ γλύπται ἐπανελθόντες ὑπέβαλον γνωμῶν ἀπεδείχθη, ὅτι τὸ ἔργον εἶναι κατορθωτὸν διὰ δαπάνης ἀνωτέρας τῶν δισμυρίων δραχμῶν καὶ ὅτι πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἀπαιτεῖται πρῶτον νὰ ἐξορυχθῆ ὁ πέριξ τοῦ λέοντος χώρος καὶ νὰ κατασκευασθῶσιν ἐκ γύψου πάντα τὰ σωζόμενα μέλη τοῦ λέοντος, ὅπως εὐκολώτερον συγκολληθῶσιν, ἅτε κουφότερα, καὶ ἀποδειχθῆ οὕτω ἀκριβῶς ποῖα τὰ χαίνοντα μέρη, ἅπερ πρὸς συμπλήρωσιν δέον νὰ κατασκευασθῶσιν ἐκ τοῦ αὐτοῦ λίθου ἐξ οὗ καὶ τὰ σωζόμενα μέρη, ὁ δὲ λίθος εὐτυχῶς εὐρίσκειται παρὰ τὴν Χαϊρώνειαν, ἀναγνωρισθεὶς ὑπὸ τῶν ἐκεῖ ἀπελθόντων. Πρὸς τούτοις ἐθεωρήθη ἀναγκαία καὶ ἡ κατασκευὴ ἐκεῖ παραπήγματός τινος διὰ τοὺς μέλλοντας νὰ ἐργασθῶσι τεχνίτας καὶ ἐργάτας.

Τούτων ἐγκριθέντων, ἐστάλη ὁ ἔφορος Π. Σταματάκης, ὅστις ἔκτοτε μέχρι τῆς εἰσβολῆς τοῦ βαρέος ἐφειτεινοῦ χειμῶνος (28 Νοεμβρ.) ἐπεστάτει εἰς τὴν ἀνασκαφὴν τοῦ περὶ τὸν λέοντα χώρου καὶ ἐπροχώρησεν ἱκανῶς ἀλλὰ δὲν ἐτελείωσε. Ἀνεῦρε δὲ ὑπὸ τὴν γῆν εἰς βάθος μέτρου Γαλλικοῦ τὸ κρηπίδωμα τοῦ βάρου, ἐπ' οὗ ἴστατο ὁ λέων, συγκεείμενον ἐκ πωρίνων λίθων καὶ σωζόμενον εἰς ὕψος 2,30, ἐπιμηκεὶ δὲ ὃν τὸ σχῆμα, οὗ αἱ μὲν δύο ἐπιμήκεις πλευραὶ εἰσι 4,30 μ. αἱ ἄλλαι δὲ δύο βραχύτεραι, 3,60. Ὅπισθεν τῆς ἐτέρας τούτων ἔκειντο πλησίον τὰ ἐννέα τοῦ λέοντος σωζόμενα τεμάχια καὶ τινὰ ἄλλα μικρά. Εὐτυχῶς δὲ εὐρέθη νῦν παρὰ τὴν βορειοδυτικὴν γωνίαν τοῦ βάρου μακρὰν αὐτοῦ 2 μ. καὶ εἰς βάθος 1 1/2 μ. ἐκ τῶν ἐλλειπόντων ἐμπροσθίων ἄκρων ποδῶν (ὀνύχων) ὁ εἶς ὁ ἀριστερὸς ἀκέραιος, μῆκος ἔχων 90 ἐκ. τοῦ μέτρου, ὡσαύτως εὐρέθη καὶ ἐν τεμάχιον τῆς πλίνθου, ἐφ' ἧς ἠδράζετό ποτε ὁ λέων, ὡς δεικνύει ὁ σω-

ζόμενος τóρμος τῶν ὀνύχων. Ἐκατέρωθεν δὲ τῆς βάσεως ἐκτείνονται τοῖχοι, ὧν ὁ πρὸς ἀνατολὰς ἔχει μῆκος μ. 10,40, ὁ δὲ πρὸς δυσμὰς 9,80 οἵτινες στρεφόμενοι πρὸς μεσημβρίαν εἰς μῆκος 15 μέτρων ἐνοῦνται δι' ἄλλου καθέτου ἐπ' αὐτῶν, ὥστε διὰ τῶν τεσσάρων τούτων τοίχων σχηματίζεται τετράπλευρος περίβολος, ἔχων ἔσωθεν ἕξ ἀντηρίδας (*) καὶ οὗτος θὰ εἶναι τὸ παρὰ Πausανία καλούμενον πολυάνδριον, περιέχων ἐν μέσῳ τῆς βορείου πλευρᾶς του τὸ βᾶθρον, ἐφ' οὗ ὑψοῦτο ὁ λέων, ἀποβλέπων πρὸς τὴν παρακειμένην δημοσίαν ὁδὸν καὶ τὴν πρὸ αὐτοῦ ἐκτεινομένην πεδιάδα τοῦ Κηφισοῦ, ἐφ' ἧς ἐγένετο ἡ τῶν Ἑλλήνων πρὸς Φίλιππον μάχη τὸ 338 πρὸ Χρ. Τὰ τεμάχια τοῦ λέοντος ἐδέησε νῦν νὰ μετατοπισθῶσιν, ἵνα καὶ ὁ ὑπ' αὐτὰ τόπος καὶ ὅλον δὲ τὸ ἐμβαδὸν τοῦ περιβόλου ἐξετασθῆ, μήπως σώζη ἔτι τοὺς ταφέντας νεκρούς, καὶ οὕτω μετετοπίσθησαν τὰ τεμάχια ἐκτὸς τοῦ περιβόλου, τεθέντα παρὰ τὴν μεσημβρινὴν πλευράν· τὰ δὲ περαιτέρω ἔργα μέχρι τῆς ἀνιδρύσεως θέλει ἐπιμεληθῆ, ὡς δὲν ἀμφιβάλλομεν, τὸ μεθ' ἡμᾶς Συμβούλιον.

Ἐπειδὴ δὲ μετὰ τὴν εἰσβολὴν τοῦ χειμῶνος διεκόπησαν αἱ ἐντὸς τοῦ περιβόλου ἀνασκαφαί, ἐγένοντο ἄλλαι ἐργασίαι εὐκολώτεραι ἐν Χαιρωνείᾳ, θεωρηθεῖσαι παρὰ τοῦ Σταματάκη κατεπεύγουσαι, ἔρευναί δηλ. τὰ φων ἀρχαίων ἐπὶ τόπων, ἐνθα ἔμελλε νὰ κατασκευασθῆ προσεχῶς ἡ νέα παρὰ τὸν λέοντα ἀμαξιτὴ ὁδὸς παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἵνα μὴ ὕστερον καταστῶσιν ἀδυνατοὶ τοιαῦται ἔρευναί. Ἡρευνήθη λοιπὸν εἰς τινα μέρη τὸ ἔδαφος καὶ εὐρέθησαν δύο ἀξιολόγου τάφοι κτιστοί, εἰ καὶ ἐν ἑρειπίοις, ἔχοντες ψηφιδωτὰ ἐδάφη καὶ θέσεις λαρνάκων καὶ λάρνακας. Ἡ ἀρχι-

(*) Πλείονας περὶ τούτου λεπτομερείας καὶ τὸ σχέδιον αὐτὸ βλέπε νῦν ἐν Ἀθηναίῳ τόμ. Η, σελ. 488 κ. ἕξ. ἐνθα ἄρθρον τοῦ Ε. Καστόρχη "περὶ τοῦ ἐν Χαιρωνείᾳ λέοντος".

τεκτονική αὐτῶν ἔχει τινὰ περίεργα, περί ὧν δὲν δυνάμεθα νὰ ἐκταθῶμεν, εἰ καὶ ἐλάβομεν ἰκανῶς ἐκτενῆ ἐκθεσιν τοῦ Σταματάκη καὶ σχεδιά τινα. Ἀναφέρομεν μόνον, ὅτι ὁ Σταματάκης θεωρεῖ τοὺς τάφους τούτους ὡς σημαντικῶν οἰκογενειῶν καὶ κειμένους ἐν τῷ τῆς πόλεως Χαιρωνείας νεκροταφείῳ καὶ ὅτι τινὲς αὐτῶν εἶχον ξυλίνην ὄροφῆν, τὸ δὲ ἐν γένει αὐτῶν σχῆμα εἶναι τὸ ναοῦ ἐν παραστάσι· μέγεθος τοῦ ἐνός μέτρα 9 πρὸς 6, τοῦ ἄλλου 5,25 πρὸς 4,40. Λί λάρνακες οὔσαι ἐκ λίθου εὐρέθησαν ἐν τεμαχίοις, ἐν μόνον ἐξ αὐτῶν τεμάχιον ἔχει ἀνάγλυπτον βωμόν, ἐφ' οὗ βούκρανον με ταινίας. Δύο δὲ ἄλλοι τάφοι μεταγενέστεροι εἶχον καὶ τινα ταπεινὰ κτερίσματα, ἀλλ' ἦσαν ἐκτισμένοι ἐξ ἀρχαιοτέρων στηλῶν ἐπιτυμβίων, ἐχουσῶν ἐν μέρει καὶ ἐπιγραφάς. Τοσαῦτα τό γε νῦν περὶ ταύτης τῆς ἀνασκαφῆς, ἣτις πρέπει νὰ ἐξακολουθήσῃ ἀκόμη, καὶ τότε ἀρμόζει νὰ ἐκδοθῇ περὶ αὐτῆς λεπτομερεστέρα περιγραφή.

Πρὸ τούτων δὲ τῶν ἔργων, ὅτε ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Ἐταιρίας Σπ. Φιντικλῆς εἶχεν ὑπάγει εἰς Χαιρώνειαν, ἐγένετο κατ' εἰσῆγησίν του καὶ τις ἐν Δαυλίᾳ τῆς Φωκίδος ἀνασκαφή, παρόντος καὶ αὐτοῦ, ἐξακολουθήσασα δὲ καὶ μετὰ τὴν ἐκεῖθεν ἀπέλευσίν του, ἐπιστάσις τοῦ Σταματάκη. Ἠλπίζετο, ἐὰν ἤθελεν ἐρευνηθῆ ἡ ἔδρα αὕτη τῶν παναρχαίων ἐπὶ Τηρέως Θρακῶν, νὰ φανῆ τι τεκμηριοῦν ὅπωςδῆποτε τὸν πολιτισμὸν τῶν χρόνων ἐκείνων. Ἐκ τῶν ὀρυγμάτων, τὰ ὁποῖα ἐγένοντο ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως, ἐκομίσθησαν εἰς Ἀθήνας παρὰ τοῦ Φιντικλέους 17 τεμάχια ἀγγείων πηλίνων, ἃ ὁμοιάζουσι τοῖς ἐκ Μυκηνῶν καὶ ἀλλαχόθεν παναρχαίοις, ἔχει δ' ἕκαστον τῶν τεμαχίων σημειωμένον ἐφ' ἑαυτοῦ τὸ βάθος ἐν ᾧ εὐρέθη. Κατὰ δὲ μίαν ὑστερωτέραν ἐκθεσιν τοῦ Σταματάκη εὐρέθησαν ἔτι ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως ἐν ὀρύγμασι τὰ ἐξῆς· τεμάχια ἀγγείων πηλίνων ὀλίγα μὲν μετὰ χρωμάτων, ὁμοιάζοντα κατὰ τε τὴν ποιότητα τοῦ κεράμου, γά-

νωσιν καὶ σχῆμα πρὸς τὰ ἐν Μυκήναις εὐρεθέντα, πλεῖστα δὲ ἄνευ χρωμάτων, λίθινος πέλεκυς παρεμφερῆς πρὸς τοὺς ἐκ Μυκηνῶν, εἷς δακτύλιος χαλκοῦς μετὰ κοσμημάτων καὶ λίθου χρώματος πρασίνου, ἄνευ γλυφῆς, δύο σφόνδυλοι λίθινοι, ὅμοιοι πρὸς τοὺς ἐκ Μυκηνῶν, λιθίνη ἀκόνη μεγάλη ὁμοία πρὸς τὰς πολλὰς ἐν Μυκήναις εὐρεθείσας. Πήλινον δὲ εἰδώλιον ἢ κόσμημα ἐλεφάντινον ἢ ὑάλινον, οἷα τὰ ἐν Μυκήναις, οὐδαμοῦ ἐπαρουσιάσθη. Καὶ ἔδαφος δὲ πανάρχαιον, οἷον τὸ ἐν Μυκήναις (δηλ. ἀμιγρὰς τεμαχίων πηλίνων ἀγγείων καὶ ἄλλων ἀντικειμένων μεταγενεστέρων ἐποχῶν) οὐδαμοῦ εὐρέθη ἐν τοῖς ἀνοιχθεῖσιν ὀρύγμασιν.

Ἐγένοντο δὲ καὶ ἔξω τῆς ἀκροπόλεως ἐν τῷ πρὸ τῆς πύλης μεγάλῳ κοιλώματι ἀποπειρατῆριοι τινὲς σκαφαί, περὶ ὧν δὲν λέγομεν τι ἐνταῦθα, ὡς μὴ προχωρησασῶν τότε ἴκανῶς, ὥστε νὰ δεῖξωσι καί τι ἄξιον ἀφηγήσεως.

Ἐνταῦθα λέγομεν καὶ περὶ μιᾶς ἀνασκαφῆς τάφων ἐν Τανάγρα, ἣτις δὲν εἶναι κυρίως ἔργον τῆς Ἑταιρίας, ἀλλ' ἰδιωτικόν, οὗ τῆς ὠφελείας ὅμως μετέσχεν ἡ Ἑταιρία, δαπανήσασα μέτριόν τι ποσόν.

Ἀρχαιοπράτης τις, ὅστις πρὸ δύο ἐτῶν εἶχεν ἐνοικιάσει ἐκεῖ ἀγρούς τινας ἰδιωτικούς πρὸς ἀνασκαφὴν καὶ ζητήσῃ τὴν ἐπὶ τούτῳ ἄδειαν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, δεχόμενος τὸ νὰ στείλῃ ἡ Ἑταιρία ἡμῶν ἐπιστάτην τῆς ἀνασκαφῆς καὶ νὰ λάβῃ διὰ κλήρου τὰ ἡμίση ἐκ τῶν εὐρεθησομένων ἐν τοῖς τάφοις κτερισμάτων, αἱ δ' ἐπιγραφαὶ καὶ τὰ ἀνάγλυφα νὰ κατατεθῶσιν ἐν τῇ ἐν Τανάγρα δημοσίᾳ συλλογῇ, ὃ αὐτὸς εἶχε καὶ ἐφέτος ὑπόλοιπόν τι μέρος τῶν ἀγρῶν ἐκείνων νὰ ἀνασκάψῃ. Ἡ Κυβέρνησις καὶ τότε καὶ τῶρα ἐξέδωκε τὴν ἄδειαν ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἑταιρίας. Ὅθεν ἐπέμφθη πάλιν παρὰ τοῦ Συμβουλίου ἐπιστάτης ὃ καὶ τότε πεμφθεὶς Σπυρ. Τριάντος τελειόφοιτος τῆς φιλολογίας καὶ ἡ σκαφὴ ἐγένετο, διαρκέσασα δύο μῆνας καὶ δαπάνῃ τοῦ

ἀρχαιοπράτου. Εὐρέθησαν 23 ἐπιγραφαὶ ἐπιτύμβιοι καὶ πο-
σόν τι κτερισμάτων, οἷον εἰδώλια πῆλινα καὶ ἄλλα διάφορα
μικρὰ ἀντικείμενα. Καὶ αἱ μὲν ἐπιγραφαὶ ἀπετέθησαν ἐν
τῇ ἐκεῖ συλλογῇ, τὰ δὲ ἄλλα ἀρχαῖα, εἰς δύο κιβώτια κο-
μισθέντα πρὸ μικροῦ, ἐμοιράσθησαν ὡς τότε, λαβούσης τῆς
Ἑταιρίας τὰ ἡμίση, ἅπερ δὲν εἶναι πολλά, οὔτε ἐξόχου τέ-
χνης φαίνονται, ὅμως δὲ οὐ μεμπτά. Δαπάνη δὲ παρὰ τῆς
Ἑταιρίας ἐγένετο εἰς ἐπιστάσιαν καὶ ἄλλα δρ. 540.

Ἐνταῦθα παρενείρομεν καὶ τόδε, ὅτι ἡ ἐν τῷ Πολυτε-
χνεῖῳ ἀρχαίων τῶν προϊστορικῶν χρόνων συλλογὴ ἐπλου-
τίσθη σημαντικῶς κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, εἰσκομισθέντων εἰς
αὐτὴν τῇ 12 Ἰουνίου ὀκτῶ κιβωτίων, τὰ ὅποια περιεῖχον
τὰ κτερίσματα τοῦ παρὰ τὰς Ἀχαρνὰς παναρχαίου
τάφου, ὃν ἀνέσκαψεν, ὡς γνωστόν, ἡ ἐνταῦθα Γερμανικὴ
Σχολὴ κατ' ἄδειαν τῆς Κυβερνήσεως, δαπανησάσης καὶ αὐ-
τῆς οὐκ ὀλίγα διὰ τὴν ἀγορὰν τοῦ τόπου καὶ τὴν κατα-
σκευὴν φυλακείου καὶ ἄλλα. Ἐπεστάτει δὲ ὁ ἔφορος Στα-
ματάκης. Διὰ τὰ ἀρχαῖα ταῦτα ἐτσιμάζονται τῶρα ὑπὸ τῆς
Ἑταιρίας θέσεις, ἵνα ἐκτεθῶσιν ἀξιοπρεπῶς εἰς ὄψιν τοῦ κοι-
νοῦ, ἡ δὲ περιγραφή των δημοσιεύεται προσεχῶς παρ' αὐτῆς
τῆς Σχολῆς (*).

Εἰς τὰς ἐπιμελείας τῆς Ἑταιρίας ὑπὲρ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρ-
χίαις ἀρχαιοτήτων ἀνήκουσιν καὶ αἱ ἀγοραὶ οἰκιῶν
καὶ γηπέδων ἐν Ἐλευσίνι, τὰς ὁποίας χάριν τῶν μελ-
λουσῶν αὐτόθι ἀνασκαφῶν διενήργησε κατ' ἐξακολούθησιν
καὶ τοῦτο τὸ ἔτος τὸ Συμβούλιον, συνεννοούμενον μετὰ τοῦ
ὑπουργείου τῆς παιδείας καὶ προκαταβάλλον τὰ τιμήματα

(*) Ἦδη, ὅτε τὸ φυλλάδιον τοῦτο ἐκτυποῦται, εἶναι ἐκτετυπωμένη
καὶ διανεμημένη ἡ γερμανικὴ περιγραφή, ἐπιγραφομένη οὕτω· Das Kur-
pelgrab bei Menidi, herausgegeben vom deutschen archäologischen In-
stitute in Athen, mit neun Tafeln in Steindruck. Athen, in Commis-
sion bei Karl Wilberg, 1880 [εἰς 4ον, σελ. 56].

ἐκ τοῦ ταμείου τῆς Ἑταιρίας, ἵνα τὰ ἀπολάβῃ ἐν καιρῷ εὐθέτω. Ἠγοράσθησαν λοιπὸν οὕτω ἐξ ἑτι οἰκίαι τῶν ἐν Ἐλευσίῃ ἀντὶ τιμῆματος δρ. 7010, καὶ ἐλπίζεται ν' ἀγορασθῶσιν οὐ μετὰ πολὺ καὶ ὅσαι ἄλλαι ὑπολείπονται ἐκ τῶν κειμένων ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ περιβόλου τῆς Δήμητρος, ὥστε νὰ μείνῃ ἐλεύθερον ὅλον τὸ ἔδαφος διὰ τὴν μελετωμένην ἐπ' αἰσίοις οἰωνοῖς ἀνασκαφὴν.

Ἐτι ῥητέον, ὅτι ἐπλήρουν ἡ Ἑταιρία ἐκ τοῦ ἰδίου ταμείου τῆς καθ' ὅλον τὸ ἔτος μισθοὺς ἀρχαιοφυλάκων ἐν Χαιρωνείᾳ, Θεσπιαῖς, Τανάγρα, Νεμέᾳ καὶ Μυκῆναις.

Ταῦτα ἦσαν τὰ ἐπέτεια ἔργα ἃ διεξήγαγε τὸ Συμβούλιον. Βουλευμάτα δὲ αὐτοῦ τινὰ καὶ εὐχὰς ἢ αἰτήσεις πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἐπ' ἀγαθῶ τῶν ἀρχαιοτήτων, τὰς μὲν τελεσθεῖσας, τὰς δὲ οὐπω, δὲν ἀναφέρομεν, πλὴν δύο μόνων. Ἡτήσαμεν τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον νὰ ἐγγράψῃ τὸ ὑπουργεῖον τῆς παιδείας εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1880 ἐν ποσὸν 12 ἕως 15 χιλ. δραχμῶν διὰ ἐφόρους περιοδεύοντας εἰς ἐπιθεώρησιν τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀρχαίων, διοριζομένους τῇ προτάσει τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑταιρίας. Ἐτι αἰτήσιν τινὰ ἡμῶν παλαιότεραν, ἀπευθυνθεῖσαν πρὸς τὸ αὐτὸ ὑπουργεῖον, ἐπανελάβομεν καὶ τῇ 8 Δεκεμβρίου 1879, αἰτοῦντες νὰ εἰσαχθῇ τὸ πέρυσι παρασκευασθὲν νομοσχέδιον εἰς τὴν Βουλὴν δι' οὗ νὰ τροποποιητῆ τὸ ριβ' ἄρθρον τοῦ ἐν ἰσχύϊ ἀρχαιολογικοῦ νόμου ὡς καὶ τὰ ἄρθρα 701 καὶ 702 τοῦ ποινικοῦ νόμου, τὰ ὅποια ἀναφέρονται εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῶν περὶ τὰς ἀρχαιότητος ἀδικημάτων, διότι ἐκ τῆς πείρας πολλῶν ἐτῶν ἠλέγχθησαν ἀνεπαρκῆ. Ἄλλ' ἀφοῦ, ὡς ἐλπίζομεν, αἱ νέαι διατάξεις κυρωθῶσι, πρέπει ἔτι νὰ εὐχώμεθα καὶ τὴν αὐτῶν ἀκριβῆ καὶ ἀνένδοτον ἐφαρμογὴν κατὰ τῶν παρανομούντων, ὧν ὁ ἀριθμὸς ἐπληθύνθη ὡς ἐκ τῆς ἐπικρατησάσης χαλαρότητος εἰς τὴν αὐτῶν καταδίωξιν, περὶ οὗ ὡσαύτως ἀνηνέ-

χθημεν πλεονάκις εἰς τὴν Κυβέρνησιν κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας.

Ὅτι δὲ ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐσωτερικὴν διεξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεων παρὰ τοῦ Συμβουλίου, ἢ σύμπαντος αὐτοῦ ἐνεργοῦντος ἢ δι' ἐπιτροπῶν ἢ καὶ δι' ἑνός τινος τῶν συμβούλων κατὰ τὰς ἐκάστοτε δηλ. προσπιπτούσας χρείας καὶ τὸ εἶδος τῶν ἔργων, δὲν ἔχομέν τι νέον νὰ εἴπωμεν. Ἡκολουθοῦντο ὁμαλῶς καὶ ἐφηρμόζοντο αἱ ἀπλαῖ καὶ ἥκιστα περίπλοκοι διατάξεις τοῦ ἐν ἰσχύϊ τῆς Ἐταιρίας ὀργανισμοῦ, οὗ τὴν σκοπιμότητα ἱκανῶς φαίνεται ἐπιμαρτυρῶν ὁ ἀπὸ τῆς ἐπιψηφίσεως αὐτοῦ παρελθὼν χρόνος. Ἡ δὲ πρότασις «περὶ ἰδρύσεως μονίμου κατοικίας ἤτοι γραφείου τῆς Ἐταιρίας», ἣς τὴν μελέτην εἶχε συστήσει εἰς τὸ Συμβούλιον ἡ τελευταία Συνέλευσις ἐλήφθη μὲν ὡς ἔδει ὑπὸ σκέψιν ἐν τινι τῶν τοῦ Συμβουλίου συνεδριάσεων, ἐθεωρήθη δὲ ἀδύνατος ἡ πραγματοποίησίς της, ὡς ἔχουσι νῦν τὰ πράγματα.

Ἐπὶ τέλους ἀνακοινοῦμεν εἰς τοὺς Ἐταίρους, ὅτι παρὰ τῆς Παγκοσμίου Ἐκθέσεως τῶν Παρισίων τοῦ ἔτους 1878 ἀπενεμήθη εἰς τὴν Ἐταιρίαν ἡμῶν δίπλωμα, ἰσότιμον ὄν χρυσοῦ νομισματοσήμευ, διαβιβασθὲν ἡμῖν πρὸ μηνῶν τινῶν διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐπὶ τῆς Ἐμφυχώσεως τῆς Ἐθνικῆς Βιομηχανίας Ἐπιτροπῆς καὶ γενόμενον ἀποδεκτὸν μετ' εὐγνωμοσύνης.

Τοσαῦτα εἴχομεν νὰ εἴπωμεν· ἡ δὲ Συνέλευσις τῶν Ἐταίρων ἄς κρίνη.

Μετὰ ταῦτα παρελθὼν ὁ ταμίας τῆς Ἐταιρίας Π. Ἐμ. Γιαννόπουλος ἀνέπτυξε προφορικῶς κατ' ἄρθρον τὰ τε ἔσοδα καὶ ἔξοδα, τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα ἐν τῷ ὑποβληθέντι εἰς τὴν Συνέλευσιν ἐντύπως Ἰσολογισμῷ (*).

(*) Βλέπε τοῦτον προσηρτημένον ἐν τῷ φιλλαδίου.

Μετὰ τοῦτο προσεκάλεσεν ὁ Ἀντιπρόεδρος τοὺς παρόν-
τας ἑταίρους νὰ ἐκλέξωσι τὴν διὰ τὴν ἐξέλεγχιν τῶν λογα-
ριασμῶν τῆς Ἑταιρίας τριμελῆ ἐπιτροπὴν καὶ ἐξελέχθησαν
οἱ ἐξῆς· Ἐλευθέριος Ῥηγάδης, Ἀθανάσιος Κατριβάνος καὶ
Γεώργιος Γεράκης. Καὶ οὕτω ἡ Συνέλευσις διελυθη περὶ
μεσημβρίαν.

Τῇ δὲ 27 Ἰανουαρίου 1880, ἡμέρα Κυριακῆ, ὥρα 10η
π. μ. συνελθόντων αὐθις ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἑταίρων τριś-
κοντα ἕξ, ὁ ἀντιπρόεδρος προσεκάλεσε τὴν ἐξελεγκτικὴν
ἐπιτροπὴν νὰ ὑποβάλλῃ τὴν ἐκθεσὶν τῆς. Ὅθεν παρελθὼν ὁ
εἰσηγητὴς αὐτῆς κ. Γ. Γεράκης ἀνέγνω τὰ ἐξῆς·

**Πρὸς τὴν σεβ. Συνέλευσιν τῆς ἀρχαιολογικῆς
Ἑταιρείας.**

Κύριοι συνέταιροι,

Κατὰ τὴν ἐντολὴν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν παρὰ τῆς προηγη-
θείσης ὑμετέρας Συνελεύσεως ἐξηλέγξαμεν τοὺς λογαρια-
σμοὺς τοῦ διοικοῦντος τὰ τῆς Ἑταιρίας Συμβουλίου, τοὺς
κατὰ τὸ ἤδη λήξαν ἔτος, καὶ ἤδη ὑποβάλλομεν ὑμῖν τὸ
ἐξαγόμενον τῶν ἡμετέρων ἐρευνῶν.

Καὶ δὴ πρῶτον παρεβάλομεν τὰ διπλότυπα τῆς εἰσπρά-
ξεως ὅλου τοῦ ἔτους 1879, ἧτοι τὰ τοῦ εἰσπράκτορος ἀπ'
ἀριθ. 1—151 καὶ τὰ τοῦ Ταμῖα ἀπ' ἀριθ. 1—63, πρὸς τὸ
καθημερινὸν τὸ καὶ βιβλίον Ταμείου συγχρόνως, καὶ εὔρο-
μεν ἐπακριβῶς ἐν ἀμφοτέροις τὰ ἔσοδα ἀναβαίνοντα εἰς δρ.
270,453.33, συμπεριλαμβανομένου εἰς αὐτὰ καὶ τοῦ ὑπο-
λοίπου τοῦ ἔτους 1878 ἐκ δρ. 9,663.50.

Κατόπιν ἀντιπαρεβάλομεν τὰ ἐντάλματα τῶν πληρωμῶν
πρὸς τὰ οἰκεῖα δικαιολογητικὰ ἔγγραφα ἀπ' ἀριθ. 1—291,
καὶ εὔρομεν ἐπίσης ὀρθὰ καὶ ἀκριβῆ τὰ πληρωθέντα ἔξοδα,

αναβαίνοντα εἰς δρ. 266,194.31. Ἀφαιρεθέντων δὲ τῶν ἐξόδων τούτων ἀπὸ τ' ἀνωτέρω ἔσοδα, εὐρέθη τὸ ὑπόλοιπον τὸ ἐκ δρ. 4,264.02, συμφώνως πρὸς τὸν ὑποβληθέντα τῇ Συνελεύσει ἰσολογισμόν.

Ἐπειδὴ ὁμως τὴν ἐξέλεγκξιν ἤρχισαμεν τὴν 21 τοῦ ἐνεστώτος μηνὸς Ἰανουαρίου, ἐδέησε νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς ἀπὸ πρώτης Ἰανουαρίου μέχρι τῆς 21 τοῦ αὐτοῦ γενομένας πιστοχρεώσεις τοῦ Ταμείου, ἧτοι εἰσπράξεις κατὰ τὰ διπλότυπα 1—3 ὡς ἐξῆς.

1) Ὑπόλοιπον κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου δρ. 4,264.02

2) Παρὰ τῆς εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ λαχείου » 39,314.09 43,578.11

Αἱ δὲ πληρωμαὶ εἶναι,

1) Ἐπιστροφή εἰς τὴν Βιομηχανικὴν Τράπεζαν δρ. 23,330.30

2) Προκαταβολὴ δι' ἀγορὰν οἰκιῶν ἐν Ἐλευσίνῃ κτλ. » 1,500 —

3) Εἰς ἀγορὰν ἐντόκων γραμματίων » 18,000 —

4) Εἰς ἀγορὰν ἀρχαίων, καὶ » 133 —

5) Εἰς κερδίσαντα κληρὸν λαχείου » 68 — 43,034.30

Ὑπόλοιπον δρ. 546.81

ἦγουν μετὰ τὰς ἀνωτέρω πιστοχρεώσεις κατέβη τὸ ὑπόλοιπον εἰς δρ. 546.81, καὶ ταύτας καταμετρήσαντες εὐρομεν σῶας καὶ ἀνελλιπεῖς.

Μετὰ ταῦτα δὲ προβάντες εἰς τὴν ἀναθεώρησιν τῆς περὶ οὐσίας τῆς Ἐταιρίας συγκειμένης ἐκ χρεωγράφων καὶ λοιπῶν εὐρομεν τὰ πάντα ἐν τάξει, τὰ μὲν κατατεθειμένα εἰς τὴν Βιομηχανικὴν Τράπεζαν, τὰ δὲ εἰς χεῖρας τοῦ Ταμείου, ἦγουν, κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 26,638 τῆς 9 Ἰουλίου 1879 συμ-

βόλαιοι του ἑνταῦθα συμβολαιογράφου Γ. Ἀντωνιάδου εἶ-
ναι παραδεδομένοι εἰς τὴν Βιομηχανικὴν Τράπεζαν ὡς ἐνέ-
χυρον διὰ πίστωσιν τῆς Ἑταιρίας 90,000 δραχμῶν ἐπὶ ἀ-
νοικτῷ λογαριασμῷ καὶ ἐπὶ τόκῳ 8 % οἱ ἐξῆς τίτλοι:

1) Δώδεκα μετοχῶν ὀνομαστικῶν τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς:

2) 87 ὁμολογιῶν τοῦ ἐθνικοῦ δανείου τῶν 4,000,000.

3) 514 ὁμολογιῶν τοῦ δανείου τῶν 28,000,000.

4) 20 ὁμολογιῶν τοῦ δανείου τῶν 6,000,000.

5) 4 ὁμολογιῶν τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς δι' ἀρχαίαν ἔντοκον
εἰς αὐτὴν κατάθεσιν δραχμῶν 10,064. Ὁ δὲ κ. Ταμίας ἔχει
εἰς χεῖράς του τὰ ἐξῆς, τὰ ὁποῖα δὲν ἠθέλησεν ἡ Βιομηχα-
νικὴ Τράπεζα νὰ δεχθῆ μετὰ τῶν λοιπῶν, ἦτοι

1) Τὸ συμβόλαιον τῆς ἀγορᾶς τῆς οἰκίας τῆς χήρας
Ψωμᾶ διὰ δρ. 11,000.

2) Τὸ δανειστικὸν συμβόλαιον, δι' οὗ ἀποδεικνύεται ὅτι
ὁ Γ. Κούρτης ὀφείλει εἰς τὴν ἀρχαιολ. Ἑταιρίαν δρ. 2,500.

3) Τὸν ὀνομαστικὸν τίτλον 100 μετοχῶν τοῦ τελευταίου
δανείου τῶν 60,000,000.

4) Τὸ δωρητήριον ἔγγραφον τῆς διαλυθείσης Ἐπιτροπῆς
τῶν Φιλαρχαίων, τὸ περιέχον τὰ εἰς τὴν ἡμετέραν Ἑται-
ρίαν δωρηθέντα.

Συγχαίροντες δὲ τῇ Ἑταιρίᾳ διὰ τὴν ἐν τῷ ἰσολογισμῷ
φαινομένην αὐξήσιν τῆς περιουσίας αὐτῆς κατὰ δραχμὰς
26,297.28, γνωμοδοτοῦμεν νὰ παραδοθῶσιν εἰς τὴν Βιομη-
χανικὴν Τράπεζαν, εἰ δυνατὸν, καὶ αἱ νωστὶ ἀγορασθεῖσαι
100 μετοχαὶ τοῦ νέου δανείου τῶν 60,000,000.

Ἡ μετὰ τῆς Τραπεζῆς ταύτης εὐτυχῶς ἀνοιχθεῖσα λη-
ψοδοσία τῆς Ἑταιρίας παρουσιάζει ἤδη ἰκανὰς εὐκολίας καὶ
πλεονεκτήματα, ἐτι μᾶλλον βαθμηδὸν ἀναπτυχθησόμενα,
ἐξ ὧν ἀρκοῦμεθα νὰ μνημονεύσωμεν ταῦτα, ὅτι ὁσάκις ἡ ἡ-
μετέρα Ἑταιρία λαμβάνει χρεῖαν χρημάτων, ἔχει ἤδη πη-
γὴν ἑτοιμον καὶ ἀφθονον, παρὰ τῆς ὁποίας νὰ πορίζηται

αὐτά, καὶ ὅταν εὐπορῇ νὰ τὰ ἐπιστρέφῃ κατὰ μέγαρα ἢ μικρά ποσά, καὶ δὲν θέλει ἀναγκάζεσθαι τοῦ λοιποῦ νὰ πωλῇ τὰ χρεώγραφα αὐτῆς, καὶ ἔπειτα πάλιν νὰ τ'ἀγοράζῃ, ὅπερ εἶναι πάντοτε οὐ μόνον ὀχληρόν, ἀλλὰ καὶ ἐπιζήμιον. Ἀφ' ἑτέρου μέρους ἡ Τράπεζα θέλει φροντίζει νὰ εἰσπράττῃ ἀπ' εὐθείας καὶ ἐγκαίρως τὰ χρήματα τῶν τεκομεριδίων καὶ τῶν κληρουμένων ὁμολογιῶν τῆς Ἑταιρίας, καὶ νὰ καταχωρίζῃ ἀμέσως εἰς τὸν ἀλληλόχρεον λογαριασμόν, ὅστις ὁσάκις εἶναι χρεώστης, ἔχει τὸ ὄφελος τοῦ τόκου τῶν 8 0/0, ὁσάκις δὲ εἶναι πιστωτῆς, τῶν 3 0/0, ὅπερ δὲν εἶναι εὐκαταφρόνητον ὄφελος εἰς Ἑταιρίαν ἀποζῶσαν ἐκ συνδρομῶν.

Μετὰ τὰς προειρημένας ἐρεύνας ἐπέισθημεν καὶ ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως, ὅτι τὸ διοικητικὸν Συμβούλιον διεχειρίσθη καὶ κατὰ τὸ ἤδη λήξαν ἔτος τὴν περιουσίαν τῆς Ἑταιρίας μετὰ μεγάλης συνέσεως καὶ εὐσυνειδησίας καὶ τῆς προσηκούσης φειδοῦς, καὶ μετὰ ἀκραιφνοῦς καὶ πεφωτισμένου ζήλου ἐπεξέτεινε σπουδαίως κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τὰς ἐργασίας του πρὸς ἀνακάλυψιν καὶ διάσωσιν τῶν ἀρχαίων κειμηλίων τῶν ἡμετέρων προγόνων. Διὰ ταῦτα ὀφείλεται εἰς αὐτὸ μεγάλη εὐγνωμοσύνη.

Νομίζομεν δὲ χρέος ἡμῶν νὰ συστήσωμεν εἰς τὴν Συνέλευσιν νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἐξειδικασμένην αὐτῆς εὐαρέσκειαν καὶ πρὸς τὸν Ταμίαν τῆς Ἑταιρίας κ. Π. Γιαννόπουλον, ὅστις διὰ τῆς ὁμολογουμένης αὐτοῦ ἐμπειρίας καὶ φιλοπονίας ἐκτελεῖ τὰ ἤδη ἐπίπονα καταστάντα ἔργα τοῦ Ταμίου τῆς Ἑταιρίας.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 26 Ἰανουαρίου 1880.

Ἡ ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ

Ε. ΡΗΓΑΔΗΣ

Γ. ΑΘ. ΓΕΡΑΚΗΣ

Α. Α. ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΣ.

Μετὰ ταῦτα ὁ Ταμίας διένειμεν εἰς τοὺς ἑταίρους ἔντυπον κατάστασιν τῶν ἀπολογισμῶν τῆς Ἑταιρίας ἀπὸ τοῦ 1870 ἕως τοῦ 1879 (*) ἦν καὶ ἀνέπτυξε προφορικῶς. Εἶτα δὲ προσέθηκεν, ὅτι ἐπεθύμει ἵνα ἡ Συνέλευσις ἐκλέξῃ ἄλλον ταμίαν τοῦ λοιποῦ. Ἄλλ' ἡ Συνέλευσις παρεκάλεσεν αὐτὸν νὰ μὴ ἐπιμείνῃ εἰς ταύτην τὴν δῆλωσίν του.

Ἐπειτα ὁ Ἀντιπρόεδρος ἀνεκοίνωσεν εἰς τοὺς ἑταίρους, ὅτι ὁ σεβαστὸς μέχρι τοῦδε πρόεδρος τῆς Ἑταιρίας Φίλιππος Ἰωάννου ἕνεκα τῆς προβεβηκυίας ἡλικίας του παραιτεῖται καὶ δέον νὰ ἐκλεχθῇ ἄλλος. Προέτεινε δὲ νὰ ὀνομασθῇ ὁ Φίλιππος Ἰωάννου ἰσόβιος ἐπιτίμιος πρόεδρος ἕνεκα τῶν πολυετῶν ὑπηρεσιῶν του εἰς τὴν Ἑταιρίαν.

Τοῦτο παρεδέχθη ἡ Συνέλευσις ὁμοθύμως. Ἐπὶ τῇ προτάσει δὲ ἄλλων ἑταίρων παρεδέχθη ἡ Συνέλευσις καὶ τὸ νὰ κατασκευασθῇ δαπάνη τῆς Ἑταιρίας λιθίνῃ προτομῇ τοῦ ἀποχωροῦντος νῦν προέδρου, ἔτι δὲ καὶ τοῦ πρώτου ἐν ἔτει 1837 προέδρου Ἰακώβου Ρίζου τοῦ Νερουλοῦ.

Μετὰ ταῦτα εἰς τῶν ἐλεγκτῶν, ὁ Ἐλευθ. Ῥηγάδης, ἠρώτησεν, ἂν ἔχη τις τῶν παρόντων ἑταίρων νὰ φέρῃ ἀντίρρῃσιν τινα εἰς τὴν ἀναγνωσθεῖσαν ἐκθεσιν. Οὐδεμίαν, ἀπήντησαν πάντες, καὶ εὐχαριστοῦσι μάλιστα τὴν ἐξελεγκτικὴν ἐπιτροπὴν ἐπὶ τῷ ὅτι καλῶς ἐξετέλεσε τὸ ἔργον της.

Εἶτα προέβησαν οἱ ἑταῖροι εἰς ἐκλογὴν τοῦ νέου Συμβουλίου διὰ δύο ψηφοφοριῶν, ὡς κελεύει ὁ ὀργανισμός, καὶ ἐξελέχθησαν οἱ ἑξῆς :

Πρόεδρος	Ἄλ. Α. Κοντόσταυλος διὰ ψήφ. 23
Ἀντιπρόεδρος	Σπυρίδ. Φεντικλῆς » » 27
Ταμίας	Παν. Ἐμ. Γιαννόπουλος » 34
Γραμματεὺς	Στέφ. Ἀθ. Κουμανούδης » 35

(*) Βλέπε ταύτην προσηρητημένην ἐν τέλει τοῦ φυλλαδίου.

Μέλη δὲ τοῦ Συμβουλίου	Λύσ. Καφταντζόγλου	διὰ ψήφ.	30
	Εὐθ. Καστόρχης	» »	31
	Π. Εὐστρατιάδης	» »	27
	Σ. Σωτηρόπουλος	» »	18
	Στέφ. Ν. Δραγούμης	» »	31
	Γερ. Μαυρογιάννης	» »	22
	Δημ. Κοκίδης	» »	33

Μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Ἀντιπροέδρου ἀνακήρυξιν τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ψηφοφορίας, ἡ Συνέλευσις διελύθη περὶ μεσημβρίαν.

ΕΣΟΔΑ.			ΕΞΟΔΑ.		
ΥΠΟΛΟΙΠΟΝ	Τῆς 31 Δεκεμβρ. 1878.	Δρ. 9663 50	ΓΡΑΦΕΙΟΝ	Προσωπικόν.	Δρ. 2640 —
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ	Τακτικά ἐτήσια	6295 34	»	Γραφ. ὕλη, χάρτης καὶ τυπωτικά, ταχυδρομικά κλπ.	908 40
ΤΟΚΟΙ	Ἐντόκου καταθέσεως εἰς Ἐθνικὴν Τράπεζαν	652 90	»	Βιβλιοθήκη βιβλίων ἀγορὰ καὶ δετικά	402 95
»	» εἰς Βιομηχανικὴν	286 50	ΜΟΥΣΕΙΑ	Προσωπικόν	240 —
»	Ὁμολογιῶν Ἐθν. δανείου 6 τοῖς 0/0	420 —	»	Ἐλεσθηκαὶ πρὸς ἐναπέθεσιν ἀρχαίων, παράπηγμα κλπ.	1543 75
»	» » 8 »	1974 20	»	Ἐπισκευαὶ καὶ συγκολλήσεις ἀρχαίων	2074 94
»	» » 9 »	13104 —	»	Ἀγοραὶ ἀρχαίων διὰ τὰ Μουσεῖα τῆς Ἐταιρίας	4918 30
»	» » τῶν 60 ἑκατομμυρίων	1706 25	ΑΡΧΑΙΑ	Ἀνασκαφαὶ περὶ τὴν Ἀκρόπολιν, Ἄγ. Τριάδα κλπ.	22750 50
»	Δανείου δρ. 2500	200 —	»	Ἀναστήλωσις Λέοντος Χαιρωνείας	7543 10
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ.	Μέρισμα 22 μετοχῶν δύο ἐξμηνιῶν	18040 85	ΕΠΑΡΧ. ΑΡΧΑΙΟΤ.	Προσωπικὸν φυλάκων τῶν κατὰ τὰς ἐπαρχίας Μουσειῶν καὶ ἄλλων μνημείων	3470 75
ΔΗΜ. ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ	Ἐξαργύρωσις 3 κληρωθεισῶν ὁμολογιῶν 8 0/0	5274 28	»	Περὶ ἀναγωγῆς καὶ μεταφορᾶς ἀρχαίων	698 73
»	» 20 » 9 0/0	840 —	ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ	Ἀγορὰ γηπέδων ἐν Ἀθήναις καὶ Ἐλευσίνῃ	18473 —
»	ὑπερτίμησις κληρωθεισῶν ὁμολογιῶν κλπ.	5600 —	»	Ἀνέγερσις ἀρκτικής πτέρυγος τοῦ Ἐθν. Μουσείου	20694 96
ΜΟΥΣΕΙΑ	Εἰσιτήρια εἰς Μικηναίων Μουσεῖον	405 40	»	Ἀνασκαφὴ τάφου ἐν Μενιδίῳ	1248 —
ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ	Ἀποληθεῖσαι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως	4106 56	»	Ἀγορὰ ἀρχαίων ἐκ Ῥαμνοῦντος	672 —
»	» τοῦ εἰσπράκτορος	42481 50	»	Ἐντολὴ καὶ διὰ λ/σμοῦ τῆς Κυβερνήσεως κατεβλήθησαν	41087 96
»	» τοῦ ἐφόρου Σταματάκη	100 —	»	Διὰ τὰς πρὸς ἀναστήλωσιν τοῦ Λέοντος ἐργασίας	1600 —
»	» »	1600 —	ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΝΤΟΚ.	Εἰς τὴν Βιομ. Τράπεζαν ἐπὶ τόκῳ 3 τοῖς 0,0	36000 —
»	» »	44181 50	ΒΙΟΜΗΧ. ΤΡΑΠΕΖΑ	Ἐπιστροφὴ εἰς τὸν ἐπὶ ἐνεχύρω τρεχοῦμενον	54770 80
ΑΚΙΝΗΤΑ	Ἐκ πωλήσεως τῆς ἐν Κηφισίᾳ οἰκίας	2520 50	ΔΗΜΟΣ. ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ	Ἀγορὰ 400 ὁμολογ. δανείου τῶν 60 ἑκατομμ.	45359 50
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΝΤΟΚΟΙ	Ἀπόληψις παρὰ Βιομηχανικῆς Τραπεζῆς	36000 —	ΔΑΝΕΙΑ	Ὁφειλόμενα ἀπὸ τὸν ἀγοραστὴν τῆς οἰκίας Κηφισίας	2500 —
ΒΙΟΜΗΧ. ΤΡΑΠΕΖΑ	Δάνειον διὰ τρεχομένου ἐπὶ ἐνεχύρω	60500 —	ΤΟΚΟΙ	Δανείου τοῦ 1878 κλπ.	815 05
ΔΙΑΦΟΡΑ	Ἐκ πωλήσεως φυλλαδίων Λογοδοσίας	54 —	ΔΙΑΦΟΡΑ	Φωτογρ. πίνακες, συμβολαιογρ. ποσοστὰ εἰσπράκτορος	917 65
ΛΑΧΕΙΟΝ	Ἐκ πωλήσεως κλήρων τῆς Γ' περιόδου	63615 88	ΛΑΧΕΙΟΝ Γ.	Πληρωμὴ κερδησάντων κλήρων	31708 36
»	Ὄμ. » Δ' »	16657 55	» Δ.	Μισθοὶ προσωπικοῦ καὶ ἔξοδα διάφορα	4240 57
»	» »	80273 43	ΥΠΟΛΟΙΠΟΝ	τῆς 31 δεκεμβρ. μεταφερόμενον εἰς διαχείρισιν 1880	(α) 4264 02
		270455 33		(α) Τὸ ὑπόλοιπον εἰς χρηματ. γραμμ. Ἐπαρχ. ταμείων	270455 33

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1879

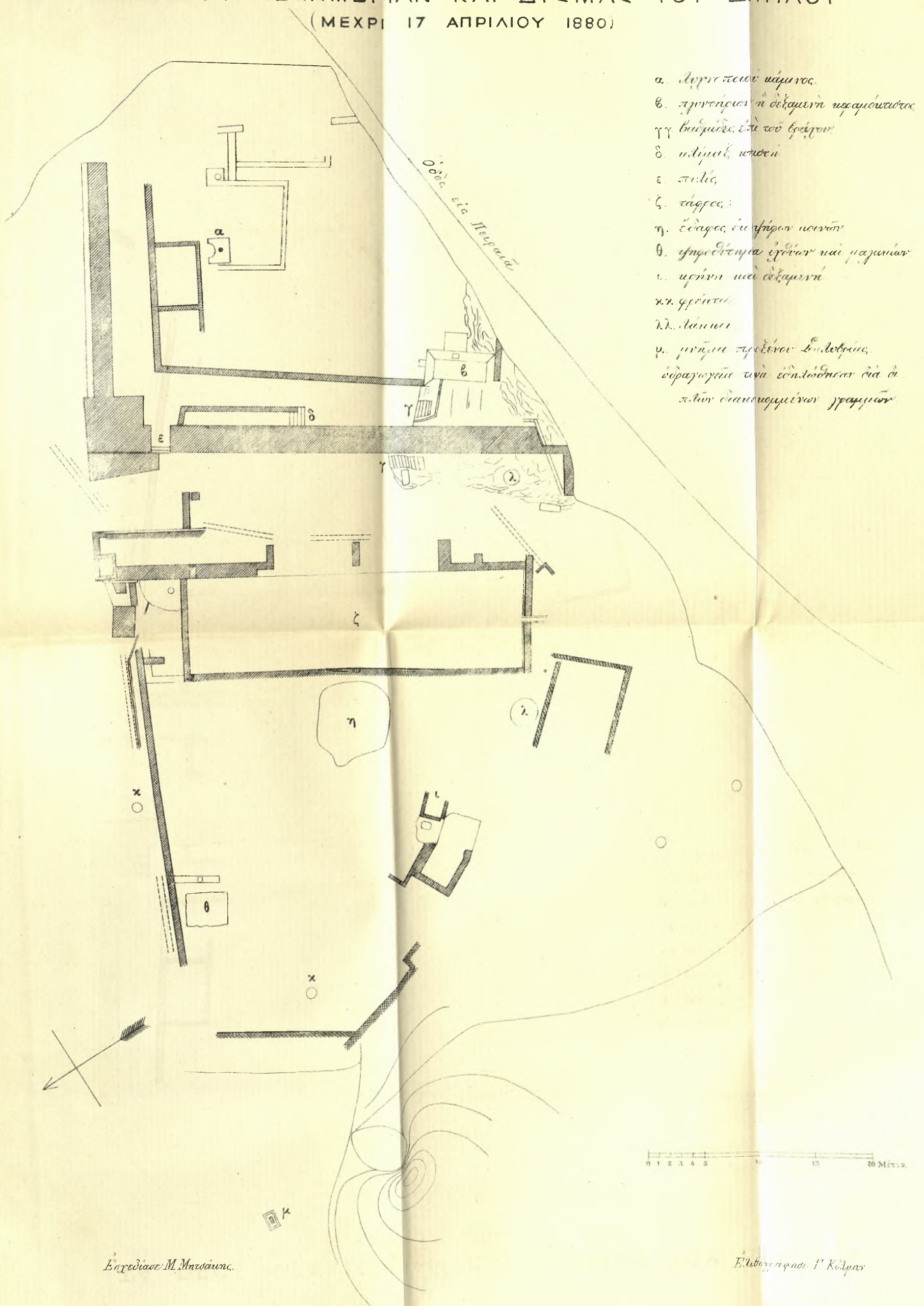
Μερίδες	ὑπόλοιπα τὴν 31 Δεκεμβρίου 1878	Πράξεις ἐντὸς τοῦ 1879		ὑπόλοιπα 31 Δεκεμβρ. 1879		Παρατηρήσεις		
		Χρέωσις	Πίστωσις	Χρέωσις	Πίστωσις			
ΑΚΙΝΗΤΑ.	Οικόπεδον ἐν Ἀθήναις	20 50	2520 50	(α) 11000 —	—	ΠΑΡΑΘΕΣΙΣ.	Λ/σμός 1878	319168 10
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ.	12 μετοχαὶ Ἐταιρίας	—	—	39600 —	—	»	» 1879	345465 38
»	Κατάθεσις ἔντοκος 6 1/2 0/0	—	—	40061 —	—	(α) ΑΚΙΝΗΤΑ.	Ἀξίσεις τοῦ 1879	13500 —
ΤΡΑΠΕΖΑ ΒΙΟΜΗΧ.	» 3 0/0	36000 —	36000 —	(β) 213119 50	—	»	» 1879	41000 —
ΔΗΜΟΣΙΑ ΧΡΕΩΓΡ.	Ὁμολογιαὶ Ἐθν. δανείων	45359 50	6440 —	(γ) 70630 06	—	(γ) ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ	Λ/σμός 1878	2500 —
ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ	Εἰς λ/σμόν Κυβερνήσεως	41087 96	42481 50	(δ) 5729 20	—	»	» 1879	72,043.60
»	Εἰς ἀναστήλωσιν Λέοντος	1600 —	1600 —	(ε) 2500 —	—	(δ) ΤΡΑΠΕΖΑ ΒΙΟΜΗΧ.	Ἀπθέντα	60,500.—
»	Εἰσπράκτωρ	100 —	100 —	(ε) 4264 02	—	»	Ἐπιστραφέντα	54,770.80
ΤΡΑΠΕΖΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝ.	Τρεχοῦμενος ἐπὶ ἐνεχύρω	(δ) 54770 80	60500 —	(ε) 351194 58	5729 20	(δ) ΥΠΟΛΟΙΠΑ ΤΑΜΕΙΟΥ.	1878	9,663.50
ΔΑΝΕΙΑ	Ἀγοραστῆς οἰκίας ἐν Κηφισίᾳ	(ε) 2500 —	—	—	—	»	1879	4,264.02
ΤΑΜΕΙΟΝ	—	260791 83	266194 34	—	—	(ε) ΔΑΝΕΙΑ.	1879	2,500.—
		319168 10	442130 59	351194 58	5729 20			41419 50
			319168 10	—	—			26297 28
			761298 69	—	—			
			415833 34	—	—			
			345465 38	345465 38				
			ἐξίσωσις	—	—			

Ἐν Ἀθήναις τὴν 4 Ἰανουαρίου 1879.

Ὁ Ταμίας

Π. Ε. Μ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΑ ΠΡΟΣ ΜΕΣΗΜΒΡΙΑΝ ΚΑΙ ΔΥΣΜΑΣ ΤΟΥ ΔΙΠΥΛΟΥ
(ΜΕΧΡΙ 17 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1880)

Ἐσχεδιάσθη Μ. Μυτιλαίου.

Ἐπιπέδον ὑψῶν: Π. Κόλλας